

สามก๊ก (ฉบับย่อ)

" ยังมีได้อ่านสามก๊ก อย่าฟังคิดการใหญ่ "

สารบัญ

- ตอนที่ 1 คำสาบานในสวนดอกท้อ
- ตอนที่ 2 การณ์แปรปรวนในราชสำนัก
- ตอนที่ 3 ทรรราชย์ตั้งโต๊ะ
- ตอนที่ 4 รวบรวมหัวเมืองสู่ตั้งโต๊ะ
- ตอนที่ 5 โยกย้ายเมืองหลวง
- ตอนที่ 6 ชุนเกี้ยนถึงแก่กรรม
- ตอนที่ 7 กลหึงงาม
- ตอนที่ 8 ลิจุย กุยก็ เข้าราชสำนัก
- ตอนที่ 9 โจโฉกริธาทัพเหยียบซีจิว
- ตอนที่ 10 ลิโป้เข้าพึ่งไบบุญเล่าปี
- ตอนที่ 11 พระเจ้าเหียนเต๋หนีตาย
- ตอนที่ 12 โจโฉเป็นมหาอุปราช
- ตอนที่ 13 ชุนเซ็กเป็นใหญ่ฝั่งกังต้ง
- ตอนที่ 14 ลิโป้ยิงเกาทัณฑ์ห้ามทัพ
- ตอนที่ 15 โจโฉเสียเตียงนุย
- ตอนที่ 16 อ้วนสุดหนีโจโฉ
- ตอนที่ 17 ประหารลิโป้
- ตอนที่ 18 แผนฆ่าโจโฉ
- ตอนที่ 19 อ้วนสุดตาย
- ตอนที่ 20 เริ่มยุทธการกัวต้อ
- ตอนที่ 21 เปิดโปงแผนลอบฆ่า
- ตอนที่ 22 โจโฉเกลี้ยกล่อมกวนอู
- ตอนที่ 23 กวนอูฆ่าจันเหลียง บุนทิว
- ตอนที่ 24 กวนอูหักด่านรายทาง
- ตอนที่ 25 สามพี่น้องพบพาน
- ตอนที่ 26 ชุนกวนขึ้นครองฝั่งกังต้ง
- ตอนที่ 27 ศึกประวัติศาสตร์
- ตอนที่ 28 เล่าปีขออาศัยเล่าเปียว
- ตอนที่ 29 อ้วนเสี้ยวตาย
- ตอนที่ 30 โจโฉปราบปรามหัวเมืองฝ่ายตะวันออก
- ตอนที่ 31 สมภพอาเต้
- ตอนที่ 32 เล่าปีได้ซีซีเป็นที่ปรึกษา

- ตอนที่ 33 เล่าปีเยื่อนกระท่อมโงลังกั
ตอนที่ 34 ชุนกวนคิดดีเล่าเปียว
ตอนที่ 35 เผาท่งพกบ้อง
ตอนที่ 36 โจโฉยาตราทัพลงใต้
ตอนที่ 37 จูล่งฝ่าทัพรับอาเต๊า
ตอนที่ 38 ขงเบ้งเจรจากับที่ปรึกษาชุนกวน
ตอนที่ 39 ชุนกวนตัดสินใจรบด้วยโจโฉ
ตอนที่ 40 ขงเบ้งยืมเกาทัณฑ์
ตอนที่ 41 ขงเบ้งเรียกกลมตะวันออก
ตอนที่ 42 โจโฉแตกทัพเรือ
ตอนที่ 43 จิวยี่ไปเอาเมืองชงหยง
ตอนที่ 44 เล่าปี่ชิงเอาเมืองดัดหน้า
ตอนที่ 45 เล่าปี่แต่งชุนฮุย
ตอนที่ 46 จิวยี่ตาย
ตอนที่ 47 เล่าปี่ได้บังทอง
ตอนที่ 48 โจโฉตัดหนวด
ตอนที่ 49 เล่าปี่เข้าเสฉวน
ตอนที่ 50 จูล่งชิงอาเต๊าคืน
ตอนที่ 51 บังทองตาย
ตอนที่ 52 เล่าปี่ชิงได้เมืองเสฉวน
ตอนที่ 53 โจโฉดีใจฮั่นต๋ง
ตอนที่ 54 ยุทธการที่เขาดงกุนสัน
ตอนที่ 55 ประหารกวนอู
ตอนที่ 56 โจโฉตาย
ตอนที่ 57 เล่าปี่ยาตราทัพเหยียบกังตั๋ง
ตอนที่ 58 เล่าปี่ตาย
ตอนที่ 59 ขงเบ้งตีขุยก๊ก
ตอนที่ 60 จูล่งตาย
ตอนที่ 61 ขงเบ้งตาย
ตอนที่ 62 สุมาเจียวตีเมืองเสฉวน
ตอนที่ 63 สุมาเอี้ยนสถาปนาราชวงศ์จิ้น (บท อวสาน)

ตอนที่ 1 คำสาบานในสวนดอกท้อ

เดิมแผ่นดินจีนเป็นสุขมาช้านานแล้วจึงเป็นศึก ครั้นศึกสงบแล้วก็สุข เป็นวัฏจักรวนเวียนมาถึงจวบจนสมัย พระเจ้าเลนเต้ ครองราชย์มิได้ตามอยู่โบราณราชประเพณี ทำให้ ราชการแผ่นดินที่มีมาได้แปรผันไป เกิดการก่อกบฏ ปล้นสะดมทั่ว ทุกหัวระแหง เดียวก๊ก เดียวโป้ เดียวเหลียง ปลุกระดมไพร่พลก่อก บบโจรโพกผ้าเหลือง สุดที่ทหารแผ่นดินจะต้านทานไหว จึงติด ประภาศทุกหัวมุมเมือง รับอาสาสมัครผู้กล้าจับโจรให้จงได้

ฝ่ายเล่าปี่ยืนดูประกาศจากทางการแล้วทอด หายใจอยากช่วยเหลือแต่ติดทางกำลังทรัพย์ ด้วยเดิมเป็นชาว บ้านยากจน อาศัยทอเสื่อขายยังชีพ แต่ได้มีเชื้อราชวงศ์ฮั่นติดตัว มา ทั้นใดนั้นเดียวหุยได้พบเล่าปี่คิดช่วยเหลือ ทั้งสองจึงยินดี เป็นอันมาก ในร้านสุราเล่าปี่ และเดียวหุย ได้พบกับกวนอูซึ่งหลบ หนีการตามล่าจากทางการด้วยไปมาคนมา เห็นว่าทั้งสามมีความ เห็นพ้องต้องกันช่วยเหลือการแผ่นดิน จึงทำพิธีสาบานเป็นพี่น้อง ร่วมสาบานกันใต้ต้นดอกท้อ โดยเรียงจากอาวุโส เล่าปี่ กวนอู เดียวหุย ตามลำดับออกรวบรวมน้ำพล ปราบปรัมโจรโพกผ้าเหลือง ได้พบกับตั้งโต๊ะซึ่งทางการได้แต่งตั้งมาให้ปราบปรัมแต่ไร้ความ สามารถ เล่าปี่จึงเข้าช่วยเหลือ ภายหลังปราบขบถสิ้นซาก พระเจ้า เลนเต้ได้ปูนบำเหน็จนายทหารใหญ่น้อย แต่ตัวเล่าปี่ซึ่งเป็นเพียง อาสาสมัครยังมิได้บำเหน็จ จึงรอคอยอยู่เป็นเวลานาน

ตอนที่ 2 การณ์แปรปรวนในราชสำนัก

ภายหลังเล่าปีถูกแต่งตั้งไปปกครองเมืองอัน
ห่อแก้วซึ่งเป็นเมืองขึ้นเล็กๆ ราษฎรสรรเสริญเป็นอันมาก ต่อมา
ขุนนางตักอ้ว ได้เรียกส่วยจากเล่าปี พาให้เตี้ยวหุยเดือดดาล
เป็นอันมาก โบยตีตักอ้วแล้วทั้งสามก็หนีออกจากเมืองไป ต่อมา
ได้รับไปประจำตำแหน่งที่เมืองเพงวงกวน

ชั้นที่ทั้งสิบได้เป่าหูพระเจ้าเลนเต้ ทำให้
ราชการแผ่นดินปั่นเฟือนไป ต่อมาพระเจ้าเลนเต้ประชวรหนักจึง
สวรรคต มีปัญหาเรื่องการสืบรัชทายาทระหว่างหองจูเหียบผู้น้อง
กับหองจูเปียนผู้พี่ โฮจิ้นผู้เป็นพี่ของพระนางโฮเฮาอัคมเหสีผู้เป็น
แม่หองจูเปียน ได้คิดแต่งตั้งให้หองจูเปียนสืบรัชทายาท แต่ชั้นที่
ทั้งสิบได้ทำการคิดยกหองจูเปียนผู้น้องขึ้นครองราชฤทธิ์แทน และ
คิดการลอบฆ่าโฮจิ้น แต่การรั่วไหลโฮจิ้นได้บุกเข้าวังหวังกำจัด
ชั้นที่ทั้งสิบให้ขึ้นชาก แต่ชั้นที่ทั้งสิบได้หลบหนีแล้วไปอ้อนวอน
ต่อนางโฮเฮาให้ไว้ชีวิต โฮจิ้นผู้พี่จึงมีอาจทำอะไรได้ แต่โฮ
จิ้นได้คิดการที่กำจัดเสี้ยนหนามอยู่ตลอดเวลา แล้วส่งสาสน์ไป
หัวเมืองทั้งปวงให้ยกทัพมาช่วยกำจัดชั้นที่ทั้งสิบ

ตอนที่ 3 ทรรพยัตติ

ฝ่ายดั่งโตะ ผู้มีใจหายบ้ำเห็นได้ที่สุบรรพ
สมบัติจึงรีบยกพลเข้าเมืองหลวงหวังเพื่อกำจัดคนที่ทั้งสิบเสีย
ฝ่ายคนที่ทั้งสิบเห็นดั่งนั้นจึงรีบลอบฆ่าโตะเสียก่อนโดยลวง
ว่านางโตะเสียมีเหตุให้เข้าเฝ้า โตะเสียที่จึงถูกรุมฆ่าตาย ฝ่ายอ้วน
เสียวและโจโจผู้ซึ่งเป็นขุนนางในราชสำนักเหมือนกันซึ่งอยู่ฝั่ง
โตะเสีย เห็นดั่งนั้นจึงรีบเข้าไปฆ่าคนที่ทั้งสิบ การโกลาหลยิ่งนัก
เพลิงไหม้ไหม้กระหน่ำเข้ามาในวัง ชั้นที่ที่เหลือจึงอัมพระราชบุตร
ทั้งสองคน ลอบหนีออกจากวังหลบหนีเข้าไปในป่า จึงตามพบ
ระหว่างทางพบดั่งโตะดั่งทัพอยู่ จึงเชิญเสด็จเข้าในวัง

ฝ่ายดั่งโตะ พอเข้ามาในวังแล้วกำเรียบเสียบสาน
เข้าชิงทรัพย์ข่มเหงราษฎรแต่ไม่มีผู้ใดห้ามปราม ขุนนางทั้งปวง
ต่างกลัวเกรง วันหนึ่งดั่งโตะได้ชวนขุนนางใหญ่น้อยเลี้ยงสุรา แล้ว
ว่าจะให้ถอดหองจูเปียนเสีย แล้วให้หองจูเหียบผู้น้องครองบัล
ลังก์แทน ฝ่ายเตงงวนพอเลี้ยงลิโป้มีชอบใจดั่งโตะจึงออกรบพุ่ง
กันอยู่บ่อยครั้ง ลีลที่ปรึกษาดั่งโตะเห็นลิโป้มีท่าทีองอาจจึงเชิญ
ชวนมาไว้ เป็นพรรคพวก โดยการส่งลิซกพร้อมกับเครื่อง
บรรณาการมากมายรวมทั้งม้าเช็กธาว์ ฝ่ายลิโป้เห็นแก่ลาภยศจึง
รีบเข้าไปลอบฆ่าเตงงวนพอบุญธรรมเสีย แล้วมาอยู่กับดั่งโตะเป็น
พ่อนบุญธรรมคนใหม่ ฝ่ายขุนนางจึงยิ่งกลัวเกรงดั่งโตะเข้าไปอีก
ภายหลังดั่งโตะได้ถอด หองจูเปียนออกจากราชสมบัติจับไปขัง
พร้อมนางโตะเสีย แล้วส่งลิโป้ไปปลงพระชนม์ทั้งคู่ แต่งตั้งหองจู
เหียบใช้พระนามว่า พระเจ้าเหียนเต้ ตัวตัวเองเป็นเชียงก๊ก
ผู้สำเร็จราชการ

ตอนที่ 4 รวบรวมหัวเมืองสู่ตั้งโต๊ะ

ต่อมาตั้งโต๊ะทำการหย่าบข่า ดัดศรีษะราษฎร
แย่งชิงสิ่งของเป็นอันมาก ทำที่วาไปปราบโจรขบถมาแล้ว
ชิงทรัพย์สินได้ อาณาประชาราษฎร์เดือดร้อนทุกหัวระแหง
แผ่นดินเดือดร้อนไปทุกหย่อมหญ้า

ฝ่ายองอ้นขุนนางตงจินคิดแค้นใจตั้งโต๊ะอยู่
เป็นอันมากแต่มีอาจหักหาญสู้กับตั้งโต๊ะได้ โจโจจึงอาสาสมัครขอ
กระบี่เข้าไปลอบฆ่า แต่ไม่สำเร็จเอาตัวรอดหนีออกมาได้ แต่ถูก
ทางการประกาศจับทั่วทุกตำบล รวมทั้งอ้วนเสี้ยวก็ได้ออกมาตั้งตัว
ออกจากตั้งโต๊ะด้วย โจโจหนีจากการไม่พ้นถูกจับได้โดย
ดันก่ง แต่ทั้งคู่มีใจช่วยเหลือบ้านเมืองเช่นเดียวกันจึงชวนกันหนี
ออกมาแต่ดันก่งมีอาจอยู่ร่วมกับโจโจได้เมื่อเห็นว่าโจโจไร้
คุณธรรม ที่การไปฆ่าแปะเฉียเพื่อนของบิดาตนเองเนื่องจากการ
เข้าใจผิดคิดว่าจะจับตัวส่งทางการ

โจโจหนีมาถึงเมืองตันหลิว พบบิดาโจโก่ คิด
การปลอมแปลงราชสาสน์ให้ปราบปรามขบถตั้งโต๊ะ รวบรวม
เกลี้ยกล่อมรีพล ได้เป็นจำนวนมาก ได้แฮหัวตุ้น แฮหัวเอียน โจ
หยิน โจหอง ลิเตียน จักจิ้น มาเป็นพรรคพวก เมื่อเจ้าเมืองต่างๆ รู้
ข่าว จึงรวบรวมทหารเป็นจำนวนมากทยอยมาสมทบ รวมทั้ง เล่าปี่
ด้วย กองกำลังได้มาถึงเมืองลกเอียงอันเป็นเมืองหลวง ฝ่าย
ตั้งโต๊ะส่งฮั่วหยงทหารเอกผู้มี ฝีมือร้ายกาจเข้าต่อสู้ ฝ่ายโจโจมี
อาจสู้ได้กวนอุจิงได้รับการแต่งตั้งออกสู้ปะมือกับฮั่วหยง แม้จะได้
รับคำคัดค้านจากอ้วนเสี้ยวผู้ถูกแต่งตั้งให้เป็นผู้นำของกองกำลัง
ครั้งนี้ ผลสุดท้ายกวนอุจิงได้ฮั่วหยงได้สำเร็จ แต่มิได้รับคำ
สรรเสริญจากอ้วนเสี้ยว แต่กลับได้รับคำสรรเสริญจากโจโจแทน

ตอนที่ 5 โยกย้ายเมืองหลวง

ภายหลังจากฮั่วหยงตาย ตั้งโต๊ะ กับลิโป้ จึงยกทัพมาขัดทัพที่ ด้านเฮาโลก้วน ลิโป้ออกรบ เล่าปี่ กวนอู เตียวหุย ออกต้านพร้อมกันถึงสามคน พอตีมีทัพกระหนาบมา ลิโป้จึงล่าทัพถอย ต่อมาลียูคิดแผน ย้ายเมืองหลวง อพยพจากลกเอี้ยงไปเมืองเตียงฮั่น ครั้นตอนย้ายตั้งโต๊ะสั่งการให้บริวารจากเศรษฐีเข้าทูลพระคลัง ปล้นชิงจากราชกร ขุดศพเก็บทรัพย์สินจากพระมหากษัตริย์องค์ก่อนแลศพราชกร ได้สินทรัพย์เป็นอันมาก ราชกรเหยียบล้มตาย ทหารก็เข้าช่วงชิงสินทรัพย์ แลจุดลากกรรยาชาวบ้าน เสียงร้องอื้ออึงไป รวมทั้งจุดไฟเผาลกเอี้ยงเสีย

ฝ่ายกองกำลังโจโฉเห็นอย่างนั้นจึงยกทัพพักอยู่ที่ลกเอี้ยงมิได้คิดตามต่อ โจโฉเห็นทำไม่ดีจึงแยกเอากำลังตัวเองหมิ่นเศษไล่ตามต่อ แต่เสียที่จนเกือบตายดีที่โจหลงเข้าช่วยไว้ ฝ่ายขุนเกียนพบตราหยกสำหรับสำหรับราชสมบัติมีความยินดีนักคิดยกทัพของตัวเองกลับ อ้วนเสี้ยวสั่งให้เล่าเปียวจัดทัพขวางไว้ ขุนเกียนหนีออกมาได้ไปปักหลักที่เมืองกังตั๋ง แต่นั้นมาขุนเกียนกับเล่าเปียวก็ผิดใจกัน แลหัวเมืองต่างๆที่รวมกันก็ผิดใจกัน เห็นจะอยู่ต่อไปมิได้จึงทยอยกันกลับ ด้วยตัวอ้วนเสี้ยวหาเป็นผู้นำมิได้

ตอนที่ 6 ขุนเกียนถึงแก่กรรม

ครั้นแยกจากกันแล้ว อ้วนเสี้ยวไปพำนักรอยู่ที่เมืองโหล่ลาย คิดแย่งดีเอาเมืองกี้จิว แต่งกลอุบายหลอกล่อกใช้กองขุนจ้านร่วมตี แล้วส่งจดหมายหนึ่งฉบับหาฮั่นฮกเจ้าเมืองกี้จิว ว่ากองขุนจ้านจะยกมาตี ฮั่นฮกจึงเปิดประตูเมืองรับอ้วนเสี้ยวมารักษาเมือง ฝ่ายกองขุนจ้านรู้ว่าถูกหลอกล่อกจึงยกทัพมาตีหวังให้หายแค้นจันเหลียง บุนทิว ทหารเอกอ้วนเสี้ยวไล่ตามตีกองขุนจ้านจนเสียทีทันใดนั้นจูล่งเข้ามาช่วยสกัดกั้นจันเหลียง บุนทิว พากองขุนจ้านหนีออกมา เล่าปี่รู้ข่าวจึงมาช่วยสกัดอ้วนเสี้ยวไว้ แลแต่นั้นมาจูล่งกับเล่าปี่ก็ถูกโฉลกกัน

ฝ่ายตั้งโต๊ะเกรงเกรงว่า หากผู้ใดชนะจะกำเริบเสิบสาน จึงส่งหนังสือรับสั่งห้ามเสียทั้งสองฝ่าย ฝ่ายอ้วนสุดเจ้าเมืองลั่วกุนคิดยกทัพยุยงขุนเกียนให้โจมตืเล่าเปียวเจ้าเมืองเกงจิว เล่าเปียวสั่งให้หองจอสกัดทัพที่เมืองกังแฮ ทัพหองจอสอยร่นขุนเกียนจึงยกทัพล้อมเมืองเกงจิวได้ เล่าเปียวใช้แผนล่อให้ขุนเกียนตามไปที่ซอกเขาฮี้สัน แล้วใช้เกาทัณฑ์แลก่อนหินระดมยิงใส่ขุนเกียนถึงแก่ความตาย ผู้บุตรขุนเช็กจึงได้ปกครองแดนกังตั้งในเวลาต่อมา

ตอนที่ 7 กลหญิงงาม

ตั้งโต๊ะยังทำการกำเร็บเส็บสานจับคนห้าร้อย คนมาฆ่าดูเล่นอย่างธรรมดาในงานเลี้ยงขุนนาง นำเวทนายีนัก ฝ่ายองอุ้นก็ยังทุกขใจ มีอาจหาทางกำจัดโจรแผ่นดินลงได้ พอดี นางเดียวเสียนหญิงขบร่องมาพบเข้า คิดอ่านแทนคุณแผ่นดินและ พอบุญธรรม เสนอตัวคิดอ่านล้างตั้งโต๊ะเสียด้วยแผนการขององอุ้นให้ เดียวเสียนแสร้งทำกลมารยา ให้ทั้งลิโป้และตั้งโต๊ะมีความ รักใคร่ในตัวแม่นางเดียวเสียน โดยรับปากจะให้ป็นภรรยาของลิโป้และตั้งโต๊ะ ครั้นตั้งโต๊ะพาเดียวเสียนไปอยู่กินแล้ว ลิโป้แค้นใจ เป็นอันมาก แต่แอบลอบคบหาแม่นางเดียวเสียนอยู่เนืองๆ ตั้งโต๊ะ มาเห็นเข้าจึงขับไล่ลิโป้ออกไปเสีย ลิโป้เดือดดาลใจเป็นอันมาก เมื่อตั้งโต๊ะไม่ยินยอมยกเดียวเสียนให้ลิโป้

ฝ่ายองอุ้นเห็นได้ที่ลิโป้เอาใจออกห่าง คิด ยุยงให้ลิโป้ฆ่าตั้งโต๊ะเสีย ลิโป้เห็นชอบคิดการแก้แค้น อ้างรับสั่ง ให้เข้าเฝ้า ครั้นถึงที่ตั้งโต๊ะแลเห็นขุนนางทุกคนถือกระบี่ จึงร้อง เรียกลิโป้ผู้บุตร ลิโป้เอาทวนแทงตั้งโต๊ะที่คอตกรถตาย แลลียูถูก จับประหารชีวิตเสียด้วยกัน ครั้นตั้งโต๊ะตายได้จัดศพแห่ขบวนไป ทั่วเมือง อาณาประชาราษฎร์มีใจเจ็บแค้น รุมศพจนศพแหลกละเอียด เปื่อยไป ขุนนางผู้ใหญ่ผู้น้อยทั้งปวงและราษฎรต่างมีความยินดียิ่ง

ตอนที่ 8 ลิจย กุยกี เข้าราชสำนัก

ฝ่าย ลิจย กุยกี ลูกน้องตั้งโต๊ะได้หลบหนีออกมาได้ หาทางเอาตัวรอดแต่เองอันมียอมยกโทษให้ ลิจย กุยกี เห็นจนตรอก รวบรวมพรรคพวกโจมดีเมืองหลวง ลี้โป่ออกรบ ด้านทานติดทัพกระหนาบสองด้านทั้งเสียรู้พล ฝ่ายพรรคพวกตั้งโต๊ะเป็นไส้ศึกในวัง ได้เปิดประตูเมืองออก ทหารลิจย กุยกีกรูเข้าเมือง ลิจยกุยกีฆ่าเองอันถึงแก่ความตาย เข้าตัดสินราชการแทนตั้งโต๊ะทำการชั่วคราวไม่แพ้กัน ฝ่ายม้าเท้งและม้าเจียวผู้บุตรเข้าโจมดีเมืองหลวง แต่ขาดเสบียงจึงยกทัพกลับไป ต่อมาเกิดขบถโจรโพกผ้าเหลืองออกข่มเหง ราษฎรพระเจ้าเหียนได้รับสั่งโจโฉไปปราบ และตั้งโจโฉให้ใหญ่กว่าหัวเมืองตะวันออกทั้งปวง

โจโฉได้รวบรวมสมัครพรรคพวกไว้เป็นอันมาก ทั้งผู้มีสติปัญญาแลทหารเอกก็เข้ามาในเกลี้ยกล่อมเช่น ชุนฮก ชุนฮิว เทียหยก กุยกแก อิกิม เตียนอุย

ตอนที่ 9 โจโฉกรีธาทัพเหยียบขี้จั่ว

ฝ่ายโจโฉตั้งเกลี้ยกล่อมทหารแลที่ปรึกษาได้เป็นอันมาก มีความยินดีนักคิดเชิญโจโก๋ ณ เมืองตันลิวมาอยู่ด้วย โจโก๋จึงเก็บทรัพย์สินเดินทางมาพร้อมครอบครัว ผ่านเมืองขี้จั่วซึ่งมีโตเกี่ยมเป็นเจ้าเมืองอยู่ ทางโตเกี่ยมเห็นดังนั้นจึงใช้เดิยวคีไปส่งให้ถึงเมือง แต่เดิยวคีคิดทรยศฆ่าโจโก๋แลครอบครัวเสียสิ้นซึ่งทรัพย์สมบัติหนีไป โจโฉรู้ข่าวคิดแค้นใจเป็นอันมาก สั่งพลบุกหวังเหยียบขี้จั่วให้พินาศเป็นหน้ากลอง ฝ่ายโตเกี่ยมคิดส่งตัวเองออกไปแทนชาวเมืองซึ่งเดือดร้อนแต่ถูกคัดค้าน ทางขงหยง เล่าปีคิดช่วยเหลือ โตเกี่ยมจึงเปิดประตูให้แลหวังคิดยกเมืองให้เล่าปีทำนุบำรุงต่อไป ฝ่ายเล่าปียังมียินยอม โตเกี่ยมจึงให้ไปพำนั ก ณ เมืองเสียวฟ่ายซึ่งเป็นเมืองขึ้นก่อน

ฝ่ายลิโป้ซึ่งหลบหนีออกมาจากเมืองหลวงได้สมคบคิดกับตันก่งที่หนีจากโจโฉมาอยู่ด้วยลิโป้ คิดลอบตีเมืองกุนจั่วที่โจโฉยกทัพบุกออกมา ฝ่ายโจโฉเห็นท่าไม่ดีจึงยกทัพกลับตีเอาเมืองคืน ลิโป้ใช้กลอุบายล่อโจโฉเข้ามาในเมืองปักเอี้ยงโจโฉเกือบเสียที โจโฉจึงจำยกทัพไปตั้งอยู่ ณ เมืองเอียนเสีย

ตอนที่ 10 ลิโป้เข้าพึ่งใบบุญเล่าปี

ฝ่ายโตเกียวป่วยหนักใกล้ตาย ได้เรียกเล่าปีเข้ามาเพื่อขอให้เป็นเจ้าของต่อแล้วขาดใจตาย เล่าปีนึกเอ็นดูแก่ชาวเมืองจึงรับไว้

ฝ่ายโจโฉหลังจากอยู่ ณ เมืองเอียนเสีย เข้าปราบปรามโจรใต้คาบูกามาเป็นพวก เห็นกองกำลังลิโป้ที่เมืองกุนจิ๋วอ่อนล้าจึงรบเอาได้โดยง่าย แล้วหักเอาเมืองปักเปียง ลิโป้เข้ารบพุ่งต้านทานสู้ไม่ได้ล่าถอยหนี โจโฉออกตามตีกระหน้า ลิโป้เสียทีหกระเหินไปพึ่งใบบุญเล่าปี ณ เมืองซีจิ๋ว แต่ขัดเคืองใจกับเดียวหาย เล่าปีจึงจัดแจงให้ลิโป้กับครอบครัวอยู่ ณ เมืองเสียวพ่าย อันเป็นเมืองน้อยของซีจิ๋ว

ตอนที่ 11 พระเจ้าเหียนเต๋หนีตาย

ฝ่ายลิจุย กุยกี ทำการหยาบขำมิได้ขาด
เอี้ยวปิวขุนนางรับใช้พระเจ้าเหียนเต๋จึงใช้แผนยุยงให้ลิจุย กุยกี
หมางใจกันหวังให้รบพุ่งฆ่ากันตาย ต่างคนต่างแย่งชิงพระเจ้า
เหียนเต๋ในอาณัติ ทำศึกบาดหมางกันตลอด ฝ่ายตั้งสินกับ
เอี้ยวฮองจึงพาพระเจ้าเหียนเต๋หนีออกมาได้คิดพาไปพำนัก ณ
เมืองลกเอี้ยงเมืองหลวงเดิม แต่ถูกไล่กระชั้นชิด ตั้งสินกับ
เอี้ยวฮองจึงเชิญเสด็จหนีทั้งกลางวันกลางคืน พอถึง ณ เมืองลก
เอี้ยงทรงทอดพระเนตรเห็นพระราชตำหนักแลดีกรามบ้านช่องที่มี
มาแต่โบราณเป็นที่เพลิงไหม้สิ้น จึงทรงพระกรรแสง ขุนนางที่
เหลือทั้งปวงจึงเชิญเสด็จ ณ ที่อยู่

ตอนที่ 12 โจโจเป็นมหาอุปราช

ลิฉุย กุยกี้ก็กลับมาร่วมมือกันออกทัพตามพระเจ้าเหียนเต๋หวังฆ่าเสียให้ตาย ครั้นกระชั้นชิดพระเจ้าเหียนได้รับสั่งเรียกโจโฉมาช่วย โจโฉยกทัพสามสิบหมื่นเข้ามาสกัดทัพลิฉุย กุยกี้ทันเวลา ฝ่ายโจโฉเข้าเฝ้าพระเจ้าเหียนเต๋ มีความเห็นว่าเมืองลกเอียงมีอาจทำนุบำรุงได้เหมือนเดิมแล้ว จึงเชิญเสด็จไปตั้งเมืองสุโตเป็นราชธานีใหม่ ตั้งตนเป็นมหาอุปราช

โจโฉภายหลังตั้งตนเป็นมหาอุปราชแล้วมีความเห็นว่า ลิโป้กับเล่าปี่ มีความกล้าแข็ง เก่งเป็นอันตรายต่อไป ภายหลังคิดกำจัดเสีย ชุนฮกที่ปรึกษาจึงคิดแผนการให้เสือสองตัวกัดกันเอง ส่งราชสาสน์ให้เล่าปี่ไปรบอ้วนสุด ฝ่ายเล่าปี่ให้เตียวหุยอยู่รักษาเมือง แต่ด้วยเตียวหุยเป็นคนหยาบซำทั้งติดสุรา ทำให้ลิโป้แวงกิดชิงดีเอาเมืองซีจิ๋วไว้ได้ กลับให้เล่าปี่ไปอยู่เมืองเสียวพายแทน เล่าปี่แสร้งมีน้ำใจไม่วางใจจึงรับไว้

ตอนที่ 13 ชุนเช็กเป็นใหญ่ฝั่งกังต้ง

ฝ่ายชุนเช็กภายหลังบิดาตาย มีเหตุมิให้อยู่เมืองกังหนำจึงไปอยู่รับใช้ด้วยอ้วนสุด ต่อมาคิดเอาตราหยก กษัตริย์ที่ชุนเกียนผู้เป็นบิดาเก็บได้ครั้งรบกับตั้งโตะไปจำนำแก่อ้วนสุด ยืมกำลังทหารคิดแก้แค้นเล่าอ้าวแทนบิดา ครั้นได้แล้วชุนเช็กออกเดินทางมาพบสหายรักเกาจิวยี่ จึงรับมาร่วมเดินทางด้วย ออกรบเล่าอ้าวได้ไทสุจู่เป็นพวก ภายหลังรบชนะคิดออกตีเจียมแปะฮ่อเจ้าเมืองต่งง่อ อ่องหลงเจ้าเมืองห้อยเข ครั้นออกรบแตกพ่ายไปก็ได้เป็นใหญ่ในเมืองฝั่งกังต้งและได้ทหารแลสะสมเสบียงอาวุธไว้เป็นอันมาก ส่งสาสน์ค้ำับไปยังพระเจ้าเหียนเต้และส่งคนไปทวงตราหยกคืนจากอ้วนสุด ครั้นนั้นเกิดเหตุการณ์สำคัญ จิวท่ายทหารเอกออกรบช่วยชุนกวนผู้น้องชุนเช็กหลบหนีจากโจรป่าไว้ได้ แต่แผลเต็มตัวเห็นว่าจะไม่รอด ชุนเช็ก ชุนกวน นึกสงสารจึงหาทางเชิญหมอฮั่วโตซึ่งเป็นหมอเทวดาในสมัยนั้น มารักษาให้หายขาด หมอฮั่วโตต่อมาจึงมีชื่อเสียงยิ่งนัก

ตอนที่ 14 ลิโป้ยิงเกาทัณฑ์ห้ามทัพ

ฝ่ายอ้วนสุดตั้งแต่ได้ตราหยกมีใจกำเริบคิดตั้งตนเป็นฮ่องเต้ไม่คืนแก่ขุนเช็ก คิดออกดีเล่าปี่ โดยเอาของไปติดสินบนลิโป้มิให้ช่วยเหลือเล่าปี่ แต่ลิโป้เกรงเกรงว่าหากมิให้ความช่วยเหลือเล่าปี่ แล้วอีกหน่อยจะมีภัยถึงตัวเป็นแน่ จึงออกห้ามทัพโดยทำพยานแสดงฝีมือยิงเกาทัณฑ์ติดปลายทวน ที่ไกลห้าเส้นถ้ายิงติดปลายทวนให้กิเหลงซึ่งอ้วนสุดใช้ยกมาตีเล่าปี่ ถอยทัพกลับไป ลิโป้ยิงให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ กิเหลงจึงมีอาจทำอะไรได้เลยถอยทัพกลับไป

อ้วนสุดจึงใช้กลยุทธ์ปรองดองขอลูกสาวลิโป้ให้บุตรชายตน ครั้นจะส่งลูกสาวลิโป้คิดกลับคำนวณเวลาไว้ลิโป้กับเล่าปี่จึงยังมิได้กินแหนงกันเท่าไรนัก ต่อมาเดี๋ยวหุ้ยใช้คนไปขโมยฝูงม้าลิโป้ ลิโป้รู้เข้าจึงโกรธยกทัพมาตีเสียพ่ายแตก เล่าปี่กับครอบครัวจึงหลบหนีฝ่ามาพึ่งโจโฉ ณ เมืองสุโต โจโฉจึงกราบทูลให้เล่าปี่ไปตั้ง ณ เมืองอิจิ๋วรอการแก้แค้น

ตอนที่ 15 โจโจเสียเดียนอย

ครั้นอยู่มาเดี๋ยวสัวกับเลาเปียวสมคบคิดกันจะ มาตีเมืองสุโต โจโจจึงสั่งพลออกรบด้วยแล้วส่งสัมพันธไมตรีไป ยังลิโป ฝ่ายเดี๋ยวสัวเห็นว่าสู้ไม่ได้จึงยอมเข้าเกลี้ยกล่อมแต่โดยดี มาวันหนึ่งโจโจเห็นหญิงรูปงามรู้ว่าเป็นอาสะใภ้เดี๋ยวสัวจึงเลี้ยงไว้ เป็นภรรยา เดี่ยวสัวคิดน้อยใจอัปยศนักจึงวางแผนหลอกมาตั้งค่าย ในค่ายโจโจให้ชะล่าใจ แล้วจึงจุดเพลิงรอบด้านพาทหารห้วงจับ โจโจเสีย โจโจหลบหนีมาทางข้างหลังได้ แต่เดียนอยทหารเอก คู่ใจเข้ารบด้วยทหารเดี๋ยวสัวป้องกันสุดความสามารถ จนอาวุธที่ ถือในมือหักจึงฉวยศพล่าสวาทเข้าสองมือสู้เป็นสามารรถ ทหารเดี๋ยว สัวระดมเกาทัณฑ์แลทวนเข้าทั่วร่างเดียนอยต้องอาวุธบาดเจ็บทั่ว กาย ยืนฟังประตูดายจนสิ้นใจ

ฝ่ายโจโจหลบหนีออกมาทางแม่น้ำหยกซุย สูญเสียโจ่งบุตรเอกกับโจอันบินผู้หลาน ครั้นรวบรวมทหารได้ แล้ว จึงแต่งโต๊ะสุราเช่นเดียนอย ว่าแก่ทหารทั้งปวงว่าแม่เราเสีย บุตรเอกแลหลานยังมีเสียตายเท่าเสียเดียนอยเลยนึกเสียตายยิ่ง นึก ว่าแล้วก็ร้องไห้รักเดียนอย ทำให้ทหารทั้งปวงต่างร้องไห้ซึ่งใจ ยิ่งนัก แล้วจัดแจงยกทหารกลับสุโต

อยู่มาลิโป้ได้รับหนังสือแต่งตั้งโจโจจึงยินดียิ่ง นึก คิดลาลึกส่งลูกสาวแลดัดสัมพันธไมตรีกับอ้วนสุด อ้วนสุด โกรธจะยกไปรบลิโป้ ลิโป้จึงส่งจดหมายไปยังโจโจฉบับหนึ่ง เล่า ปี่ฉบับหนึ่งให้ยกมาช่วย แล้วออกรบด้วยอ้วนสุด อ้วนสุดเสียทีหนี ไปพบเลาปี่เข้าสู่ด้วยกวนอู ล่าถอยไปเมืองลำหยง คิดยืมกำลังขุน เช็ก ขุนเช็กโตกลับด่าว่าไอ้โจรขบถ ต่อมาโจโจส่งสาสน์แต่งตั้ง ไปแก่ขุนเช็กให้เป็นเจ้าเมืองห้อยเขแล้วให้ยกไปตีอ้วนสุดด้วย โจ โจ เล่าปี่ ลิโป้ และขุนเช็กจึงออกรบด้วยอ้วนสุด ณ เมืองลำ หยงจากทุกทิศ

ตอนที่ 16 อ้วนสุดหนีโจโจ

โจโจจึงให้ลิโป้เป็นปีกซ้าย เล่าปีเป็นปีกขวา มุ่งสู่ลำหยง ครั้นถึงเมืองโจโจจัดแจงให้ เล่าปี ลิโป้ ชุนเซ็ก โอบล้อมเมืองทั้งสี่ด้านให้สัญญาณบุกโจมตีพร้อมกัน อ้วนสุดเห็นด้านทานมิได้จึงพาครอบครัวแอบหลบหนีไปตามลห้วยหนา โจโจมีรู้ว่าอ้วนสุดหนีจากเมืองจึงล้อมเมืองอยู่เดือนครึ่ง ทหารทั้งปวงอดอยากเสบียงอาหารยิ่งนัก โจโจจึงยืมหัวของอองเฮานายฉางตัดหัวแล้วบอกว่าอองเฮากระทำผิดฉ้อข้าว ทหารทั้งปวงเห็นดังนี้จึงมีน้ำใจออกรบ แล้วสั่งให้ทหารทั้งปวงเบิกข้าวที่เหลือจนหมดสั่งให้โจมตีเมืองให้ได้

ครั้นโจโจหักเอาเมืองได้รู้ว่าอ้วนสุดหนีไปเมืองห้วยหนาจึงคิดติดตาม รู้ข่าวว่าเตียวสิ่วกลับมาคิดตีจะเอาเมืองสุโตจึงยกทัพกลับสุโตตระเตรียมการรบด้วยเตียวสิ่ว ต่อมารู้ข่าวว่าตวนอุย งอลิบ ฆ่าลิฉุย กุยกี้ได้แล้วเอาศีรษะมาให้ก็ยินดียิ่งแล้วยกทัพออกตีเตียวสิ่ว

ขณะนั้นเป็นฤดูข้าวโกชนสาส์น โจโจสั่งทหารทั้งปวงห้ามเหยียบข้าวโกชนสาส์นแม้แต่ต้นหนึ่งจะฆ่าเสียมิเว้นแม้แต่นายกองใหญ่ ชาวบ้านทั้งปวงจึงสรรเสริญยิ่ง อยู่มาโจโจขี่ม้าผ่านไร่สาส์น นกบินตัดหน้า ม้าที่โจโจขี่จึงตื่นวิ่งเตลิดเหยียบข้าวสาส์นหักเป็นอันมาก เห็นว่าคำสั่งจะมีเป็นที่นับถือต่อไปจึงคิดอุบายแสร้งซักกระปี่จะเชือดคอตัวเอง นายทัพทั้งปวงจึงห้ามไว้ ว่าแล้วโจโจจึงตัดเพียงตนเองว่าแก่ทหารทั้งปวง ทหารทั้งปวงจึงสรรเสริญโจโจมากกว่าแต่ก่อนว่าอยู่ในสัตย์ธรรม

ครั้นโจโจคิดตีเมือง กาเซียงที่ปรึกษาเตียวสิ่วคิดอุบายหลอกโจโจ โจโจจึงแตกทัพหนีมา รู้ว่าอ้วนเสี้ยวจะยกทัพตีสุโตจึงยกทัพกลับเมือง รู้ว่าอ้วนเสี้ยวทำการกำเริบจึงคิดยกไปตีแลขอความเห็นที่ปรึกษาทั้งปวง กุยกี้แจ้งว่าการตีอ้วนเสี้ยว นั้นไม่ยากแล้วชี้ข้อเด่นของโจโจลิบประการ ข้อด้อยของอ้วนเสี้ยวลิบประการ แต่ยังมีอาจตีได้ด้วยมีลิโป้คิดลอบตีสุโตอยู่ โจโจเห็นด้วย

โจโจจึงแต่งตั้งอ้วนเสี้ยวเป็นเจ้าเมืองกิฉัว
อ้วนเสี้ยวรู้ดังนั้นจึงมีความยินดีคิดออกรบด้วยกองขุนจ้าน ให้เล่าปี่
ที่โจโจให้กลับไปอยู่เมืองเสียวพายรอกการตลบหลังลิโป้ ให้คิด
การจับลิโป้เสีย แล้วเตรียมมกะเกณฑ์ทหารเตรียมออกรบ

ตอนที่ 17 ประหารลิโป้

ฝ่ายลิโป้จับเอามาใช้ฝ่ายโจโจที่ส่งหนังสือไป
ยังเล่าปี่ให้คิดอ่านกำจัดลิโป้ได้ จึงคิดแค้นใจแบ่งกองกำลังไปตี
เมืองกุนจิ๋ว และเล่าปี่ที่เมืองเสียวพาย เล่าปี่รู้ดังนั้นจึงจัดแจงส่ง
หนังสือไปยังโจโจให้ยกทัพมาช่วยโจโจแฉ่งดังนั้นจึงคุมทหารมี
ฝีมือเป็นอันมาก ออกรบด้วยลิโป้โดยส่งแฮหัวตุ้นเป็นทัพหน้า

แฮหัวตุ้นได้ออกรบกับโกซุนทหารลิโป้ครั้น
ได้ที่ไล่กวาดไป โจเซ่งซุ่มเอาเกาทัณฑ์ยิงเข้าไปที่จักษุซ้ายแฮหัว
ตุ้นแฮหัวตุ้นร้องขึ้นด้วยเสียงอันดังแล้วตั้งเกาทัณฑ์ออก ร้องว่าลูก
ดาเป็นสิ่งที่ประเสริฐที่พ่อแม่ให้มาจะให้ตกพื้นเสียมิได้แล้วจึงจับลูก
ดากลิ้นเข้าไปในปาก แล้วเอาทวนแทงโจเซ่งตกล้มตาย

ครั้นเล่าปี่ออกมาตั้งทัพขุมนอกเมือง ลิโป้เห็น
ดังนั้นจึงตีแตกพ่ายกระจัดกระจายไป ตัวเล่าปี่หนีออกไปหาทัพโจ
โจฝ่ายตันกู่ ตันเต๋ง ซึ่งเป็นไส้ศึกของโจโจที่อยู่ ณ เมืองซีจิ๋ว คิด
อุบายให้ลิโป้กับตันกู่ออกรบฆ่ากันเองแล้วยึดเมืองซีจิ๋วเสีย ลิโป้
จึงแตกหนีไปยังเมืองเสียวพาย แต่ตันเต๋งคิดอุบายหลอกโกซุน
เดียวเสียวที่ประจำอยู่ ณ เมืองเสียวพายให้ยกออกไปช่วยลิโป้
แล้วยึดเมืองเสียวอีก ลิโป้รู้ดังนั้นจึงจำไปอยู่ ณ เมืองแห่ฝื่อ

โจโจยกทัพล้อมเมืองแห่ฝื่อไว้ ให้เล่าปี่ไป
สกัดอ้วนสุดกันมาช่วยลิโป้ ฝ่ายลิโป้มีคิดออกรบเชื่อฟังแต่ภรรยา
ไม่สนแผนอุบายของตันกู่ เสพย์สุราทุกวันครั้นจะคิดให้อ้วนสุดมา
ช่วยรบก็มีได้ ด้วยอ้วนสุดให้ส่งบุตรสาวของตนที่เคยคิดส่งไปให้
ก่อน แลโจโจ เล่าปี่ได้ล้อมกองกำลังแน่นหนาไม้อาจฝ่าไปได้ ลิโป้

จึงเสพยาสุราทุกวันมิได้ขาด วันหนึ่งภรรยาไปเอากระจกมาส่องให้ดู ลิโป้เห็นตัวเองเสื่อมโทรมหมดราศีเพราะสุรา จึงสั่งห้ามให้ทหารทั้งปวง ห้ามกินสุราถ้าพบเห็นผู้ใดจะตัดศีรษะเสีย

วันหนึ่งลิโป้พบเฮาเสงคิดเลียงสุรา จึงสั่งโบย
หวายห้าสิบที เฮาเสงคิดแค้นใจเป็นอันมากจึงร่วมมือกับชุยเหียน
ลักม้าเชือกเถาของลิโป้ไปก้านัลด้วยโจโจ แล้วทั้งสองได้แอบไป
จับมัดลิโป้ขณะนั่งหลับที่ประตูเมือง โจโจเห็นดังนั้นได้ที่บุกเข้า
ยึดแห่ฝื่อได้ จับได้ทหารทั้งปวงหลังจากปิดล้อมอยู่หลายเดือน

โจโจสั่งประหารโกซุ่น ลิโป้ เสีย แลตันกังคิด
ยอมตายเองมียอมเป็นบ่าวสองนาย โจโจเสียใจร้องไห้รัก
เป็นอันมากมีอาจรังไว้ได้จึงสั่งเลียงดูบุตรภรรยาเป็นอย่างดี ส่วน
เดียวเลี้ยวโจโจเลียงดูไว้เป็นทหารเอก

ตอนที่ 18 แผนฆ่าโจโจ

โจโจปูนบำเหน็จทแกล้วทหารใหญ่น้อยทั้งปวง
แล้วพาเล่าปีไปเข้าเฝ้า พระเจ้าเหียนเต๋ลำดับเชื้อพระวงศ์ดูจึง
เรียกเล่าปีเป็นอา

ขณะนั้นอำนาจทั้งปวงอยู่ในมือโจโจสิ้น ครั้ง
หนึ่งโจโจพาพระเจ้าเหียนเต๋ออกประพาสป่ายิงเนื้อ แล้วทำ
หยาบเข้าให้พระเจ้าเหียนเต๋เสียหน้ายิ่งนัก พระเจ้าเหียนเต๋คิดระกำ
ใจโทมนัสอยู่ ฮกฮ้วนผู้เป็นบิดานางฮกเฮาผู้เป็นมเหสีพระเจ้า
เหียนเต๋เสนอคิดอ่านล้างโจโจจึงชักชวน ตังสิน จูฮก จูลัน ดันฮิบ
โงห้วน ม้าเท่งแลเล่าปี เข้าล้างโจโจแลทั้งเจ็ดได้ลง
หนังสือสัญญากัน สั่งห้ามแพร่งพรายไป

ตอนที่ 19 อ้วนสุดตาย

ครั้นเล่าปีรับคำสั่งสินแล้วจึงแสรงถ่อมตัวปลุก
ผักอยู่แต่ในบ้าน โจโจสงสัยจึงเชิญเล่าปีกินโต๊ะ เสพสุราที่สวน
แล้วปรึกษาการราชการอยู่

โจโจแสรงถามหาผู้คิดการใหญ่ เก่งกล้าใน
แผ่นดินดั่งมังกรสำแดงเดชหวังจับพิรุณเล่าปี เล่าปีบายเบี่ยงไป
ตอบเจ้าเมืองอื่น โจโจจึงว่าอันผู้มีสติปัญญารอ่านคิดการใหญ่
เห็นจะมีแต่เรากับท่านเท่านั้น เล่าปีครั้นพอได้ยิน จึงสะดุ้งตกใจ
เป็นการใหญ่ ตะเกียบที่ถืออยู่หลุดจากมือ ขณะนั้นเกิดพายุหนัก
ได้ยินเสียงฟ้าร้อง เล่าปีจึงแสรงทำเป็นว่าตกใจฟ้าร้องแล้วเอามือ
ปิดหูไว้ ตะเกียบหลุดออกจากมือ โจโจเห็นดั่งนั้นก็สิ้นสงสัย นึกว่า
เล่าปีซี้ซลาดนัก ต่อมาโจโจจึงไม่ได้คิดแคลงระแวงเล่าปี

อยู่มาเล่าปีได้ยินข่าวว่ากองขุนจ้านแพ้อ้วน
เสียแล้ว ตัวนั้นฆ่าบุตรภรรยาเสียสิ้น แล้วเชือดคอตายเล่าปี
นึกสงสารยิ่งนักทั้งยังนึกถึงจุล่งด้วย ต่อมาได้ข่าวว่าอ้วนสุดหวัง
ไปรวมกับอ้วนเสี้ยว ณ เมือง กิฉีว เล่าปีจึงอาสาออกสกัดตี ทั้งคิด
หนีเงื้อมมือโจโจ โจโจจึงยกให้ทหารไปห้าหมื่นไปสกัดทัพ

เล่าปีออกรบด้วยอ้วนสุด ณ เมืองชีจีว กองทัพ
เล่าปีไล่ฆ่าทหารอ้วนสุดแตกกระจายไป อ้วนสุดจึงหนีไปทาง
เมืองฉิวฉุน ระหว่างทางถูกโจจรชิงดีเอาทรัพย์แลเสบียงไป
เป็นอันมาก อ้วนสุดนึกเสียใจยิ่งนัก หนีไปขอทานอาหารชาวบ้าน
กิน ชาวบ้านมีใจเจ็บแค้นเอาข้าวทั้งเปลือกหุงให้กิน อ้วนสุดกินไม่
ได้ถามหาน้ำผึ้งละลายกิน ชาวบ้านโกรธตวาดว่าที่กัณดารแห่งนี้ มี
แต่โลหิตคน อ้วนสุดก็น้อยใจ อาเจียนโลหิตออกแล้วขาดใจตาย
บนเตียง ฝ่ายเล่าปีรู้ว่าอ้วนสุดตายแล้ว จึงแจ้งไปยังโจโจว่าขอไป
รักษาเมืองชีจีว แล้วเดียวหุ่ยได้ข่าวก็เหมาะซึ่งโจโจสั่งมากำกับเสีย
เล่าปีคิดเกรงกลัวโจโจมาตียิ่งนัก

ตอนที่ 20 เริ่มยุทธการกัวต๋อ

เล่าปี่จึงเชื้อเชิญอ้วนเสี้ยวมาช่วยตีโจโฉ อ้วนเสี้ยวจึงตัดสินใจยกดีแล้วอ้วนเสี้ยวส่งจดหมายไปทั่วทุกเมืองห้ามเข้าด้วยโจโฉ โจโฉรู้ดังนั้นสั่งให้เล่าต่าย อองต๋องไปสกัดทัพเล่าปี่โดยให้ธงสำคัญไปเสมือนว่า โจโฉยกมาเองอีกส่วนหนึ่งให้โจหยินสกัดที่กัวต๋อ อนึ่งทัพอ้วนเสี้ยวยังรือรืออยู่ยังมีออกรบพุ่งยึดเยื้ออยู่

ฝ่ายเล่าปี่จับตัวเล่าต่าย อองต๋องได้ รู้ว่าโจโฉไม่ได้นำทัพใหญ่มาเอง จึงปล่อยเล่าต่าย อองต๋องเสีย โจโฉโกรธคิดตีเล่าปี่ ขงหยงที่ปรึกษาจึงบอกว่าควรเกลี้ยกล่อมเล่าเปียว เตียวสัว เสียก่อนจึงไม่พะวงหน้าพะวงหลัง โจโฉเห็นชอบด้วย

โจโฉจึงส่งเล่าห้วไปเกลี้ยกล่อมเตียวสัว เตียวสัวกับกาเซียงที่ปรึกษาดกลงเข้าด้วยโจโฉ โจโฉจึงแต่งตั้งเตียวสัวเป็นนายทหารผู้ใหญ่ กาเซียงเป็นที่ปรึกษา

ตอนที่ 21 เปิดโปงแผนลอบฆ่า

ฝ่ายเล่าเปียว โจโฉแต่งตั้งยี่เอ่งไปเกลี้ยกล่อม
ด้วยยี่เอ่งมีนิสัยหยาบช้า เล่าเปียวจึงมิเข้าด้วยโจโฉ ทั้งส่งยี่เอ่งไป
ให้หองจอฆ่า

อยู่มาเกิดเป่งหมอลวงเข้าร่วมด้วยตั้งสิน
คิดอ่านล้างโจโฉ ออกอุบายเข้ารักษาโรคปวดหัวของ โจโฉแล
ใส่ยาพิษลงไปในยา โจโฉรู้ทันแล้วตัวผู้สมคบคิด จึงจับตัวเกิด
เป่งไปทรมานจนตายและจับตัวตั้งสิน จูฮก จูลิน ตันฮิบ โงห้วน
เสียพร้อมบุตรภรรยาไปฆ่าเสียสิ้นนอกกำแพงเมือง รวมทั้งนางตั้ง
กุยหุยผู้น้องตั้งสินซึ่งเป็นมเหสีพระเจ้าเหียนเต๋ด้วย แล้วสั่งโจหอง
ให้กำกับตรวจตราพระราชวัง ห้ามมิให้เชื้อพระวงศ์เข้าไปได้

ตอนที่ 22 โจโจเกลี้ยกล่อมกวนอุ

โจโจระดมพลเตรียมล้างเลापี้ ฝ่ายเตียนห้อง
แนะนำอ้วนเสี้ยวให้ตีสุโตะเวลานี้ด้วยเมืองยังว่างอยู่ แต่อ้วนเสี้ยวมี
เชื้อมัวแต่กังวลบุตรที่ยังป่วยอยู่ มิมิใจออกรบพุ่งจึงตั้งมั่นอยู่ใน
เมือง

ฝ่ายเลापี้ เตียวหุยคิดอุบายแอบปล้นค่ายโจ
โจ แต่ทำการมิสำเร็จถูกโจโจตีแตกพ่ายกระจัดกระจายไป เลापี้
หนีไปตัวคนเดียวเข้าพึ่งอ้วนเสี้ยว โจโจจับตัวกวนอุที่อยู่รักษา
ครอบครัวเลापี้ที่เมืองแห่ฝื่อได้ เข้าเกลี้ยกล่อม กวนอุยอมปลงใจ
อยู่ด้วยโจโจโดยมีข้อแม้สามประการ ประการหนึ่งจะอยู่รับใช้
พระเจ้าเหียนเต๋มิใช่โจโจ อีกประการหนึ่ง ขออยู่รับใช้พี่สะใภ้ทั้ง
สองเองห้ามมิให้ใครกล้ำกลาย ประการสุดท้ายหากรู้ว่าเลापี้อยู่
ที่ไหนจะรีบไปหาอย่างไม่รีรอ โจโจตกลงยินยอมรับกวนอุ

ตั้งแต่กวนอุมาอยู่โจโจเอาใจทุกวันมิได้ขาด
สามวันแต่งโต๊ะเลี้ยงทีหนึ่ง แต่กวนอุยังมีใจอยู่กับเลापี้ โจโจจึง
นึกเสียใจยิ่ง วันหนึ่งโจโจยกม้าเช็กเชาว์ให้กวนอุ กวนอุ
ปลาบปลื้มใจยิ่งนักว่าจะได้กลับไปหาเลापี้ได้เร็วขึ้น โจโจจึงมีค
วามวิตกยิ่งนัก ฝ่ายหนึ่งข่มขมกวนอุว่ามีความกตัญญูหาผู้ใดเสมอ
มิได้

ตอนที่ 23 กวนอุฆ่างั้นเหลียง บุนทิว

อยู่มาอ้วนเสี้ยวเชื่อคำยุยงของเล่าปี่ไปอยู่
ด้วยให้ออกตีโจโฉ อ้วนเสี้ยวจึงสั่งงั้นเหลียงทหารเอกยกทัพออก
ตี เป็นทัพหน้าก่อนเข้าทางด้านแปะแบ่ กวนอุอาสาออกตี เอาง้าว
ฟันงั้นเหลียงคอขาดตาย อ้วนเสี้ยวจึงส่งบุนทิวออกรบอีก กวนอุก็
ฆ่าบุนทิวตายเสียอีกคน อ้วนเสี้ยวรู้ดังนั้นก็โกรธก็สั่งฆ่าเล่าปี่ให้
กวนอุมาฆ่าทหารเอกเสียถึงสองคน เล่าปี่จึงกล่าวอ้างว่ามีรู้เรื่อง
แฉะยกกวนอุให้อ้วนเสี้ยวได้ทำการสืบไป อ้วนเสี้ยวจึงตกลง
ยินยอม

อยู่มากวนอุได้ข่าวว่าเล่าปี่ไปอยู่ด้วยอ้วนเสี้ยว
ก็คิดทำการออกจากโจโฉไปหาเล่าปี่ แต่ยังรั้งรอไว้อยู่ด้วยยังมิได้
รู้ลาโจโฉ

ตอนที่ 24 กวนอุห์กด้านรายทาง

ฝ่ายโจโฉคิดทำการหวังเหนี่ยวกวนอุไว้มิยอมให้กวนอุรู้ลาแต่มีสำเร็จ นี่ก็เสียใจยิ่งนักด้วยเลี้ยงดูไว้มิได้ ที่ปรึกษาแลนายทหารแนะนำโจโฉให้กำจัดเสีย มิเช่นนั้นจะเป็นเสียในนามต่อไปภายภาคหน้า โจโฉจึงว่ากวนอุมีใจกตัญญูต่อเล่าปี่แลให้สัตย์สัญญาไว้ ครั้นจะให้จับตัวมาก็เสียวาจาไปจึงออกมาส่งกวนอุถึงกลางทาง แลสรรเสริญกวนอุยิ่งนักทั้งมอบเสื้อผ้าให้แก่กวนอุ ครั้นกวนอุออกมาถึงด้านกลางทางเจอนายด่านสกัดไว้ไม่ให้ผ่าน เรียกหาใบเบิกทาง กวนอุว่าไม่มีจึงเข้ารบพุ่งด้วยฆาตนายด่านเสียหลายคนหักเสียห้าด่านหนีออกมาได้ พบแฮหัวตุ้นเข้าสกัดทัพอยู่จึงได้รบพุ่งกันเป็นสามารถ พอดีเดียวเลี้ยวมาใบเบิกทางแลคำสั่งโจโฉมาห้ามไว้ แฮหัวตุ้นจึงหยุดรบกับกวนอุแล้วเดียวเลี้ยว แฮหัวตุ้น จึงปล่อยกวนอุเดินทางไปหาเล่าปี่ต่อไป

ตอนที่ 25 สามพี่น้องพบพาน

ฝ่ายกวนอุกับพี่สะใภ้เดินทางมาได้จึงออกมาเป็นพวก พบเตียวหุยที่เขาบองเอียงสันจึงเข้าไปหา เตียวหุยเข้าห้ามไว้ด้วยเข้าใจผิดว่ากวนอุเป็นพวกโจโจแล้ว เข้ารบกันเป็นสามารรถ พอดีทหารโจโจที่คิดค้นไล่ตามมา กวนอุจึงวกกลับไปตัดศีรษะมาให้เตียวหุยดูว่ามีใช่เป็นพวกเดียวกับโจโจ เตียวหุยจึงโผเข้าค้ำับกวนอุว่าตัวนั้นใจเบาผิดนัก แลพี่น้องทั้งสองจึงร้องให้รักกัน

อยู่มากวนอุเดินทางร้องขอให้ขุนเขียนไปแจ้งเล่าปี่ให้หนีออกมาจากอ้วนเสี้ยว แลพักที่กระท่อมแห่งหนึ่ง นายบ้านยกกวนเป้งบุตรชายตนให้เป็นบุตรบุญธรรมกวนอุ ฝ่ายเล่าปี่แสวงออกอุบายแก่อ้วนเสี้ยวว่าจะไปเกลี้ยกล่อมเล่าเปียว ณ เมืองเกงจิ๋ว อ้วนเสี้ยวไม่รู้กลอุบายเห็นชอบด้วย

ฝ่ายเล่าปี่หนีออกมาพบกวนอุดีใจยิ่ง พบจู่งเตียวเป็นโจรอยู่ในป่า เล่าปี่จึงว่าครั้นจู่งอยู่กับกองขุนจ้าน ยังหาบุญไม่จึงมิได้มาอยู่ร่วมคิดกัน บัดนี้มีบุญวาสนาถึง จู่งจึงว่าตั้งแต่มาทุกเมืองยังมีหาคนโอบอ้อมอารีเท่าเล่าปี่ จึงขออยู่รับใช้ด้วยเล่าปี่ เล่าปี่มีความยินดียิ่ง

ทั้งสามพี่น้องจึงได้มาพบพานพร้อมหน้ากันอีกครั้งแลไปตั้งช่องชุมคน ณ เมืองยี่หล่า ฝ่ายอ้วนเสี้ยวรู้เข้าก็โกรธจะยกไปตีเล่าปี่ ที่ปรึกษาจึงว่าเห็นว่าเล่าปี่ทหารน้อยจะยกไปทำการเมื่อไรก็ได้ บัดนี้วิตกอยู่แต่โจโจให้รีบกำจัดเสีย อ้วนเสี้ยวเห็นชอบด้วย

ตอนที่ 26 ขุนกวนขึ้นครองฝั่งกังต้ง

ฝ่ายขุนเซ็กตั้งแต่เป็นใหญ่ ณ ฝั่งกังต้ง ทำการ
หยาบฆ่าเค้ายกกองทัพเมืองง่อกันเสีย ทหารเค้ายกกองทัพคิดแค้นจึงลอบ
ฆ่าขุนเซ็กได้รับบาดเจ็บเป็นหลายแห่ง หมอฮั่วโตเข้าทำการรักษา
จนหาย แลด้วยบาดแผลมีพิษจึงห้ามขุนเซ็กอาบร้อนเสียร้อย
วัน ด้วยขุนเซ็กเป็นคนดื้อไวเร็วเห็นอภัยที่ได้อ้างตนว่า เป็น
ผู้วิเศษรักษาคนอยู่ ณ แดนกังต้ง ผู้คนนับถือเป็นอันมากนึกอิจฉา
จึงจับมาฆ่าเสีย ต่อมาขุนเซ็กจึงได้เห็นแต่ภาพหลอนอภัยมา
หลอกหลอน ไม่เว้นแต่ละวันจนคลุ้มคลั่งด้วยพิษกำเริบร่างกาย
ทรุดโทรม เห็นว่าตัวจะมีรอดจึงเรียกขุนกวนผู้น้องยกตำแหน่ง
บ้านเมืองให้ทำนุบำรุงต่อไป อันการข้างในให้ปรึกษาเดี่ยวเจียว
การสงครามให้ปรึกษาจิวยี่ สั่งเสร็จแล้วก็สิ้นใจ ขุนกวนจึงออกว่า
ราชการแทนขุนเซ็กแต่นั้นมา

ตั้งแต่ขุนกวนครองตำแหน่งแทนขุนเซ็กก็
เชื่อเชิญเกลี้ยกล่อม โลซก จูกัดกิน แลผู้มีสติปัญญาเป็นอันมาก
มาช่วยว่าราชการ แลส่งหนังสือเข้าด้วยโจโจ โจโจจึงแต่งตั้งขุน
กวนเป็นเจ้าเมืองกังต้ง แต่นั้นมา บรรดาราชภรทั้งปวงแลเมืองขึ้น
ก็มีใจยินดีต่อขุนกวนเป็นอันมาก

ตอนที่ 27 ศึกรบประวัติศาสตร์

ฝ่ายอ้วนเสี้ยวกะเกณฑ์ทหารในเมืองกิลัว อิวจิ่ว เชียงจิ่ว เป้งจิ่ว ได้เจ็ดสิบหมื่นยกทัพไปตีฮูโต๋ แสหัวตันซึ่งรักษาอยู่ตำบลกัวต้อแจ่งไปยังโจโจ โจโจจึงเกณฑ์ทหารเจ็ดหมื่นห้าพันไปบรรจบกับแสหัวตัน ตั้งค่ายทัพอยู่ตำบลแม่น้ำฮองโห

อ้วนเสี้ยวตั้งประชิดค่ายโจโจเผชิญหน้ากับอ้วนเสี้ยวต่อสู้ออกรบกันอย่างยี่ดื้อ ทหารโจโจน้อยกว่าเก๊าสวนสิบส่วน ตั้งสกัดทัพต้านอ้วนเสี้ยวอยู่ โจโจนับวันจะตกที่นั่งลำบากเสบียงอาหารไม่พอ จึงคิดจะยกกลับฮูโต๋ ชุนฮกซึ่งรักษาเมืองฮูโต๋จึงส่งจดหมายตอบไปว่าฝ่ายอ้วนเสี้ยวขาดแม่ทัพสองคน แลถึงจะมีทหารมากแต่ขาดความชำนาญให้รีบรุดเอาชัยเสีย โจโจเห็นด้วย ต่อมาได้ข่าวว่าอ้วนเสี้ยวกำลังล่าเลี้ยงเสบียงมายัง กัวต้อจึงส่งคนไปตีเผาเสบียงเสีย กองทัพอ้วนเสี้ยวจึงขาดแคลนเสบียงลงจึงเรียกเสบียงจากตำบลอัวเจ๋า แลที่เก็บเสบียงของอ้วนเสี้ยว ณ ตำบลกัวเจ๋า นี้ มีอิเซงดูแลอยู่ แลอิเซงนั้นเสพสุราทุกวันมิได้ขาดไม่สนใจการดูแลเสบียง อยู่มาเขาฮิวที่ปรึกษาอ้วนเสี้ยวน้อยใจหนีออกไปสวามิภักดิ์ต่อโจโจ เขาฮิวกับโจโจนี้เป็นเพื่อนกันมาก่อน โจโจจึงออกรับขับส่งอย่างดี เขาฮิวเสนอแผนการปล้นเผาเสบียง ณ ตำบลกัวเจ๋าตัดกำลังเสบียงอ้วนเสี้ยวเสีย โจโจจึงแต่งทหารปลอมเป็นทหารอ้วนเสี้ยวลอบตีอัวเจ๋าแล้วเข้าโจมตีดุคไฟเผาทั้งที่ เผาอยู่ฉางเสบียงได้หมด อ้วนเสี้ยวรู้ดังนั้นจึงตกใจสั่งเตียวคับ โกล่าออกกลอบตีค่ายโจโจแทน โจโจหอง แสหัวตัน แสหัวเอียน โจหยิน ลีเตียนออกรบเป็นสามารรถ เตียวคับ โกล่าสู้ไม่ได้ถอยร่นลงมา

ขณะนั้นกัณฑ์ที่ปรึกษาอ้วนเสี้ยวเกรงว่า
แผนที่ให้เตียวคับ โกล่าไปตีค่ายโจโฉมีสำเร็จคิดให้ร้ายแก่เตียว
คับ โกล่า เตียวคับ โกล่ารู้ดังนั้นจึงคิดว่าถ้ากลับไปตัวต้องตายแน่
จึงเข้าสวามิภักดิ์ด้วยโจโฉ ทหารอ้วนเสี้ยวรู้ว่าเตียวคับ โกล่าไป
อยู่ด้วยโจโฉก็เกิดความระส่ำระสาย โจโฉเห็นได้ทีจึงออกปล้น
ค่ายอ้วนเสี้ยวตอนดึก ทั้งแบ่งทหารออกเป็นแปดกอง เข้าโจมตี
ค่ายอ้วนเสี้ยว ทหารอ้วนเสี้ยวมีใจจะรบ ทหารโจโฉจึงฆ่าฟัน
ทหารอ้วนเสี้ยวล้มตายเป็นอันมาก อ้วนเสี้ยวเห็นดังนั้นก็ตกใจตัว
รีบหนีข้ามแม่น้ำฮองโหไป ค่ายอ้วนเสี้ยวจึงแตกพ่ายไป แลโจโฉ
เกลี้ยกล่อมได้ทหารอ้วนเสี้ยวทั้งเก็บทรัพย์สินสิ่งของเป็นจำนวน
มาก ดุลอำนาจหัวเมืองตะวันออกของโจโฉ กับอ้วนเสี้ยวจึงเปลี่ยน
ไปเมื่อโจโฉได้เป็นฝ่ายกำชัยชนะ

ตอนที่ 28 เล่าปี่ขออาศัยเล่าเปียว

ฝ่ายอ้วนเสี้ยวเมื่อแตกไปกลับมารวบรวมทหาร กลับไปเมืองกิจิ๋วสติฟันเพื่อนไป พอดีอ้วนถัน อ้วนสีผู้บุตร โกกันผู้หลานคุมทัพมาช่วย อ้วนเสี้ยวมีความยินดีนำทหารสิบหมื่นเศษ ออกรบโจโฉอีกไป ตั้งมั่น ณ ตำบลของเตง โจโฉยกทัพตามออกไปพบทัพอ้วนเสี้ยวจึงรบกันเป็นสามารรถ อ้วนเสี้ยวสู้มิได้หลบหนี กลับเข้าเมืองอีก แลตัวนั้นป่วยมื่อออกกว่าราชการให้อ้วนซงผู้บุตร ออกกว่าราชการแทน

ฝ่ายเล่าปี่นำทหารห้าหมื่นยกทัพมาจะตลบ ดิษฐโต โจโฉจึงออกรบพุ่งด้วยเล่าปี่แลตั้งค่ายมั่นไว้หลอกเล่าปี่ แล้วแบ่งกำลังไปตีเสบียงเล่าปี่ แลตีเมืองยี่หล่า เล่าปี่รู้ดังนั้นก็ ตกใจให้เตียวหุยไปช่วยแก่เสบียง กวนอุไปช่วยครอบครัว ณ เมือง ยี่หล่า แล้วเตรียมถอยค่ายเสีย ฝ่ายโจโฉให้คนมาดักกรอ เล่าปี่กับจูล่งจึงช่วยกันรบเป็นสามารรถ เล่าปี่เห็นจวนตัวจึงหนีออกมาตัวคนเดียวพบเตียวคับมาสกัดอยู่ เล่าปี่คิดท้อใจฆ่าตัวตาย พอดีจูล่งนำทหารเข้ามาช่วยแก่ไปได้ กวนอุก็พาเตียวหุยกลับมาหาเล่าปี่แล้ว หนีมา คิดไปเข้าอาศัยด้วยเล่าเปียว เจ้าเมืองเกงจิ๋ว ฝ่ายเล่าเปียว มีใจยินดีรับไว้ ฝ่ายโจโฉก็ยกทัพกลับไปเมือง

ตอนที่ 29 อ้วนเสี้ยวตาย

ขณะนั้นพระเจ้าเหี้ยนเต้เสด็จมาอยู่ ณ สุโตได้แปดปี อ้วนเสี้ยวตั้งมั่นอยู่ที่เมืองกิจิว โจโจจึงนำกำลัง ออกตีอ้วนเสี้ยวอีกครั้ง อ้วนซงผู้บุตรอาสาออกตีโจโจแต่กลับพ่าย แพ้กลับมา อ้วนเสี้ยวรู้ดังนั้นเป็นกังวล โรคปวยเกล้าจึงกำเริบขึ้นมา เสร็จไม่ออก ว่าให้อ้วนซงปกครองเมืองต่อแลพอลมปะทะเข้ามา ก็ขาดใจตาย

ต่อมาอ้วนซงผู้น้องอ้วนถำจึงขึ้นครองเมือง กิจิวแทนบิดา ฝ่ายอ้วนถำผู้พี่คิดน้อยใจด้วยเป็นบุตรคนโต จึงคิด แย่งชิงอำนาจจากอ้วนซง พอดีโจโจยกทัพเข้ามาอ้วนถำจึงเข้ารบ ด้วย อ้วนซง อ้วนฮี้ โกกัน จึงเข้าช่วยรบโจโจ โจโจแบ่งกองกำลัง ดีพร้อมกันทั้งสี่ค่าย ฝ่ายอ้วนถำ อ้วนซง อ้วนฮี้ โกกันสู้มิได้จึงถอย ร่นมา โจโจคิดดีตาม กุญแจที่ปรึกษาจึงว่าหากดีตามบุตรอ้วนเสี้ยว ทั้งสามจะสมัครสามัคคีกัน ควรที่จะกลับเมือง รอดูให้บุตรทั้งสาม แก่งแย่งชิงเมืองกันเอาเองจึงจะรบได้โดยง่าย โจโจเห็นชอบด้วย

ตอนที่ 30 โจโจปราบปรามหัวเมืองฝ่ายตะวันออก

ต่อมาอ้วนถำ อ้วนซงจึงรบกันอย่างดีกันเป็น สามารถ อ้วนถำสู้มิได้ขอเข้าอยู่ด้วยโจโจ โจโจเห็นได้ที่ จึงยกทัพขึ้นเหนือมาลอบตีค่ายอ้วนซงแตก ตีได้เมืองก็จิว อ้วนถำกลับเข้ารบด้วยโจโจกลับถูกโจหงอแทงตมมาตาย โจโจจึงยกไปตีโกกันต่อ อ่องตำทหารโกกันลอบฆ่าโกกันเสียตัดศีรษะไปให้โจโจ โจโจมีความยินดีจึงล่องไปตีอ้วนซง อ้วนฮี้แลถูกแก่นั้นป่วยหนักนอนมาบนเกวียน โจโจจึงล่องไปตีหัวเมืองฝ่ายตะวันตกก่อน ครั้นพอลกลับมารู้ว่าถูกแกตายแล้ว ก็ร้องไห้รักเป็นมากกว่าถูกแกอายน้อยกว่าอีกหนอยจะฝากฝังบ้านเมืองให้ดูแลแลมาตายนี้ไม่ควรเลยอุปมาเหมือนเทพดามาทำลายชีวิตเราเสียแล้วจุดเทียนเช่นศพถูกแกร้งไห้รัก

แลก่อนตายนั้นถูกแกแต่งหนังสือเสนอมิให้ตามอ้วนซง อ้วนฮี้ที่ไปอาศัยอยู่กับกองขุนของ กองขุนของคอยทำโจโจเกรงว่าจะรบมาตีจึงเลี้ยงดูอ้วนซง อ้วนฮี้ไว้เป็นทหารพอเห็นว่าโจโจมิได้ตามตีจึงฆ่าอ้วนซง อ้วนฮี้ตัดศีรษะไปให้โจโจเอาความชอบ โจโจจึงปราบปรามหัวเมืองฝ่ายตะวันออกราบคาบแต่นั้นมาแล้วยกทัพกลับสู่โต

ต่อมาโจโจพบนกยูงทองแดงเปล่งประกายอยู่ โจโจจึงเกณฑ์ชาวเมืองก่อสร้างปราสาทสูงใหญ่ริมแม่น้ำเจียงโหวเอานกยูงไว้บนปราสาท หนึ่งปีจึงเสร็จสิ้น ให้ชื่อว่าปราสาทนกยูงสัมฤทธิ์ กะเกณฑ์ได้ทหารอ้วนเสี้ยว มาห้าสิบหมื่นแลทหารเอกเป็นจำนวนมากบำรุงทแก้วทหารอยู่

ตอนที่ 31 สมภพอาเต๋า

ฝ่ายเล่าปี่ครั้นมาอยู่กับเล่าเปียวเวลาล่วงมานาน นางกำสรวลหยินภรรยาเล่าปี่ได้ให้กำเนียบบุตรชาย ให้ชื่อว่าอาเต๋าแลเล่าเปียวให้เล่าปี่ไปอยู่ ณ เมืองชินเอี้ย แต่ตัวเล่าเปียวยังเรียกเล่าปี่มาปรึกษาราชการอยู่เนืองๆ อยู่มาเล่าเปียวเชิญเล่าปี่มาปรึกษาเรื่องการยกตำแหน่งเจ้าเมืองเกงจิวให้บุตรทั้งสอง เล่าปี่เสนอให้ยกให้เล่ากั้วด้วยว่าเป็นบุตรคนโต ขั้วสรวลหยินกับขั้วมอผู้ซึ่งคิดให้เล่าจ๋องขึ้นครองอำนาจคิดแค้นเล่าปี่เป็นอันมาก จึงคิดแผนเชิญเล่าปี่เป็นเจ้าภาพแทนเล่าเปียวรับค่านับหัวเมืองในวันปีใหม่ พยายามลอบฆ่าแต่ไม่สำเร็จ เล่าปี่หนีออกทางประตูเมืองทางด้านตะวันตกแลพลัดหลงมิรู้ไปทางใดหนีมาถึงแดนเมืองลำเจียก

ตอนที่ 32 เล่าปี่ได้ซีซีเป็นที่ปรึกษา

เล่าปี่หนีมาพอเวลาเพลาพบเด็กเลี้ยงควายหักว่าเล่าปี่ เล่าปี่นึกสงสัยว่ารู้จักได้อย่างไร เด็กเลี้ยงควายจึงพาไปพบอาจารย์สุมาเต็กโช ครั้นสนทนากัน สุมาเต็กโชว่าผู้มีสติปัญญามีสู้ไกลนัก อันสกลลงกับสองซุหากได้มาแต่ผู้หนึ่งก็สามารถครองแผ่นดินได้ เล่าปี่ได้ครุ่นคิดนัก รุ่งเช้าจุล่งเทียวตามหาจนพบ เล่าปี่จึงคำนับสุมาเต็กโชลาออกมา พบซีซีเดินทำเพลงด้วยถ้อยคำแยบคาย เล่าปี่กริ่งใจว่าเป็นผู้มีสติปัญญา จึงเข้าสนทนาด้วยรู้ว่าเป็นซีซีจึงเชื่อเชิญเข้ามาทำการด้วยให้คุมบังคับบัญชาทหารทั้งปวง

อยู่มาโจหยิน ลีเตียนซึ่งอยู่ ณ เมืองห้วนเสี้ยวรู้ว่าเล่าปี่อยู่ที่เมืองชินเอี้ยจึงเข้ารบด้วย ซีซีเสนอแผนการให้จุล่งเข้าแก้กระบวนพยุหะแปดกฤตของโจหยินแลให้กวนอุอุ๋มเข้าตีเมืองห้วนเสี้ยว โจหยิน ลีเตียนสู้มิได้จึงถอยหนีไปเมืองฮูโต ครั้นเล่าปี่ได้เมืองห้วนเสี้ยวแล้วได้เล่าฮองเป็นบุตรบุญธรรม ให้จุล่งอยู่รักษาเมือง ตัวเล่าปี่ ซีซี กวนอุ เตียวหุย กลับไปเมืองชินเอี้ย

ตอนที่ 33 เล่าปีเยื่อนกระท่อมโง่ล้งก้ง

ฝ่ายโจหยินหนีไปพบโจโจ รู้ว่าเล่าปีได้ซีซี เป็นที่ปรึกษาคิดตั้งตัวมาอยู่ด้วยมิให้เล่าปีคิดการกำเริบ จึงเชิญ มารดาซีซีมาเลี้ยงดูแล้วส่งจดหมายปลอมเป็นว่าให้เรียกตัวซีซีมา อยู่ด้วยโจโจ ด้วยซีซีเป็นคนกตัญญูจึงมิได้รู้เท่าทันจึงลาเล่าปีไป อยู่ ณ สุโต แลก่อนไปนั้นเล่าปีร้องไห้รักเป็นอันมาก ซีซีจึงว่าไกลๆ นี้มีผู้มีสติปัญญาอยู่ด้วยชื่อว่าฮกหลงหรือว่าขงเบ้ง เล่าปีมีใจยินดี เป็นอันมาก ซีซีจึงลาไปแล้วรู้ว่าแม่ฆ่าตัวตายเนื่องจากตัวหลง เบาปัญญาซึ่งโจโจ ต่อมาซีซีจึงมีมีใจอยู่ด้วยโจโจโดยสุจริต

ฝ่ายเล่าปีจึงพากวนอู เตียวหุย ไปหาโง่ล้งก้ง เพื่อค้ำบับขงเบ้งครั้งแรกมิเจอพบแต่เพื่อนขงเบ้ง ต่อมาเล่าปีรู้ข่าว ว่าขงเบ้งกลับมาแล้วจึงไปเยื่อนอีกครั้งก็มิพบแต่ให้เขียนจดหมาย ค้ำบับฝากไว้เพียงพบเพื่อนขงเบ้งคุยกัน ณ ร้านสุราเล่าปีสำคัญ ผิดจึงเข้าไปค้ำบับ ครั้นรู้ว่ามิใช่จึงละอายยิ่งนัก

อยู่มาฤดูหนาวเล่าปีจัดแจงไปค้ำบับอีกครั้งจึง พบ ขงเบ้งนอนอยู่จึงมีอาเจปลุก ขงเบ้งแสร้งนอนถึงตะวันคล้อย จึงตื่นเข้าสนทนาด้วยเล่าปีทั้งบิดพริ้วอยู่ ขงเบ้งแจ้งให้เห็นว่า กำลังแผ่นดินจีนจะแบ่งออกเป็นสามก๊ก เล่าปีได้ฟังอย่างนั้นนึก เลื่อมใสแล้วอย่าบิดพริ้วอยู่เลยไปทำราชการด้วยกันเถอด ขงเบ้ง จึงปลงใจอยู่ด้วย จัดแจงรำลาลูกัดกินผู้น้องแล้วไปอยู่ด้วยเล่าปี ณ เมืองชินเอี้ย เล่าปีจึงให้เป็นที่ปรึกษากิจการทั้งปวง

ตอนที่ 34 ชุนกวนคิดดีเล่าเปียว

อยู่มาฝ่ายชุนกวนเกลี้ยกล่อมผู้มีสติปัญญาเป็นอันมาก ชุนเซียงผู้น้องกับงอฮุยินผู้เป็นมารดาถึงแก่ความตาย ชุนกวนจึงให้แต่งการศพไว้ และได้ข่าวว่ากำเเหลงหนีออกจากเล่าเปียวกับหองจ้อเข้ามาอยู่ด้วย ชุนกวนจึงรับไว้ กำเเหลงเสนอให้ชุนกวนออกตีหองจ้อเจ้าเมืองกังแฮ กำเเหลงอาสาออกตีด้วยเอาเกาทัณฑ์ยิงไปถูกหองจ้อตกม้าตาย และชุนกวนจึงเอาศิระหองจ้อมาเช่นไหว้บิดา ด้วยแต่ก่อนหองจ้อเป็นคนฆ่าชุนเกียนผู้บิดา ตอนรวมหัวเมืองเข้าสู่ตั้งโต๊ะแล้วชุนกวนก็เลิกทัพกลับเข้าเมืองกังตั้งด้วยเกรงเล่าเปียวจะวางกำลังไว้แน่นหนา

ตอนที่ 35 เผาท่งพกบ่อง

ฝ่ายเล่าเปียวคิดใช้ให้เล่าปี่ไปตีเมืองกัง
ตั๋งหวังแก้แค้น ขงเบ้งคิดอ่านให้บ้ายเปียงก่อน แลเล่าเปียวจะยก
เมืองให้เล่าปี่ เล่าปี่ก็มีอาจรับ อยู่มาเล่าปี่ผู้บุตรเล่าเปียวเข้าขอคำ
ปรึกษาของเบ้ง เรื่องกลัวอันตรายจากชั่วฮูหยินกับชั่วมอ ขงเบ้งจึง
แนะนำให้เล่าปี่ไปอยู่ ณ เมืองกังแฮ

ฝ่ายโจโฉได้สุมาอี้เป็นที่ปรึกษาคิดกำเริบหวัง
ตีหัวเมืองชายทะเลสิ้น ส่งแฮหัวตุ้นกับทหารสิบหมื่นออกตีเล่าปี่
ณ เมืองชินเอี้ย เล่าปี่กองกำลังน้อยกว่าขงเบ้งจึงให้ตั้งค่ายชุม ณ
ท่งพกบ่องแลแฮหัวตุ้นประมาทมิฟังคำทัดทานของลิเตียน จึงถูก
ลอบวางเพลิงเสีย ทหารแฮหัวตุ้นวิ่งหนีแตกตื่นเหยียบตายกันเป็น
อลหม่านบ้างหนีไม่ทันตายในเพลิงเป็นอันมาก ด้วยสองข้างทาง
เต็มไปด้วยป่าแฉมไฟจึงลามไปทั่วกองทัพ ศพดาษดองนอนไม่
โลहितแดงไปทั้งป่า ทหารสิบหมื่นตายสิ้น แฮหัวตุ้นเสียที่ดั่งนั้นจึง
ทิ้งทหารหนีกลับเมืองฮูโต แลฝีมือของขงเบ้งแสดงให้เห็นเป็นที่
ประจักษ์แต่นั้นมา เดียวหุย กวนอูกับนายทหารอื่นจึงเลื่อมใสของเบ้ง
ยิ่งนัก

ตอนที่ 36 โจโยยาดราทพลงใต้

ฝ่ายเล้าเปียวป่วยหนักใกล้ตายเรียกเล้าก็เข้าพบแต่ถูกขั้วมอห้ามไว้เล้าก็มิรู้ทำอย่างไร จึงจำใจกลับไปเมืองกังแฮ อยู่มาเล้าเปียวโรคป่วยกำเริบจึงถึงแก่ความตาย จึงให้แต่งการศพตามประเพณี แล้วขั้วมอก็ตั้งให้เล้าจงเป็นเจ้าเมืองแทนบิดาต่อไป

อยู่มาโจโยยเกณท์ทหารเข้าถึงห้าสิบหมื่น ยกลงใต้หวังตีแผ่นดินให้ราบคาบ เล้าจงรู้ดังนั้นจึงตกใจ คิดอ่านยกเมืองเกงจิ๋วให้โจโฉ โจโฉแจ้งดังนั้นก็มีความยินดี

ฝ่ายเล้าปีรู้ว่าเล้าเปียวตายแล้วจึงร้องไห้จนสลบ แล้วขงเบ้งคิดอ่านให้เล้าปีย้ายจากเมืองซินเอี้ย ไปเมืองอ้วนเซีย เพื่อคิดอ่านป้องกันโจโฉแลเล้าปีจึงชักชวนราษฎรประชาราษฎร์ให้ติดตามไปด้วย ฝ่ายโจหยิน เคาทูยกทัพเป็นกองหน้าเข้าเห็นเมืองซินเอี้ยว่างอยู่จึงเข้าไปพัก ถูกกลของเบ้งให้จูล่งเข้าเผาเมือง ทหารโจหยินเหยียบหนีตายกันอลหม่านหนีมาถึงริมฝั่งแม่น้ำ ถูกกวนอุซุ่มให้ทหารพังทลายน้ำไหลบ่าลงมา ทหารโจหยินจมน้ำตายเป็นอันมาก เดียวหุยเข้าสกัดไว้อีกทัพโจหยินแตกหนีหนีมีใจจะรบจึงหนีมาเข้าร่วมกับโจโฉ

โจโฉรู้ดังนั้นก็โกรธให้ซีซีไปเกลี้ยกล่อมเล้าปี ณ เมืองอ้วนเซีย เล้าปีมิยอมโจโฉจึงยาดราทพล ไปเมืองอ้วนเซียหวังล้างเล้าปีให้สิ้น แลขงเบ้งเห็นว่าถ้าตั้งอยู่ที่เมืองอ้วนเซียนั้นมิได้จึงโยกย้ายไปเมืองชงหยง ราษฎรแลอาณาประชาราษฎร์ขอติดตามเล้าปีไปด้วย ชาวเมืองทั้งปวงก็ทั้งบ้านเมืองเสียอพยพร้องให้ตามเล้าปี เสียงนั้นอื้ออึงไป แลเล้าปีไปถึงเมืองชงหยงนั้นเข้าไม่ได้จึงไปยังเมืองกังเหลง

ฝ่ายโจโฉติดตามมาถึงเมืองอ้วนเซียใกล้จะทันอยู่แล้ว ขงเบ้งจึงให้กวนอุไปขอทหารจากเล้าก็ ณ เมืองกังแฮ ให้จูล่งคุมครอบครัว ตัวเล้าปี เดียวหุยคุมทหารไปป้องกันอยู่หลังทัพ แลเดินทางได้แต่วันละร้อยเส้น

ตอนที่ 37 จุล่งฝ่าทัพรับอาเต๊า

ครั้นโจโฉยกทัพมาถึงเมืองขงหยง เล่าจ๋องจึงออกมาคำนับ โจโฉจึงให้เล่าจ๋องไปอยู่เมืองเงงจิ๋ว ให้ซัวมอ เตียวฮั่นเป็นนายกองทัพเรือฝึกทหารทั้งปวง แล้วโจโฉจึงส่งอิ๊กกี๋ไปฆ่าเล่าจ๋องกับซัวฮุยหนีเสียระหว่างทาง ครั้นบำรุงไพร่พลทหารเสร็จแล้วจึงยกกองทัพหลวงต่อไปยัง ณ เมืองกังเหลง ฝ่ายเล่าปี่เร่งเดินทางอยู่ ขงเบ้งจึงออกไปตามกวนอู ณ เมืองกังแฮอีกคน

ครั้นประมาณสามยามเล่าปี่ได้ยินเสียงโห่ร้องฮือฮิงมา เล่าปี่ก็ตกใจยกทหารสองพันเข้ารบด้วยโจโฉเป็นสามารรถ เตียวหุยเห็นดังนั้นก็เข้าช่วยหักไปช่วยเล่าปี่ ทหารโจโฉจึงรุกไล่ฆ่าฟันอาณาประชาราษฎร์หลบหนีวุ่นวาย การโกลาหลยี่งนัก ครอบครัวเล่าปี่ถูกทหารไล่มาก็พลัดพรากกระจายไปกับชาวบ้าน เล่าปี่กับเตียวหุยก็ช่วยต้านทานเป็นสามารรถ แต่มีอาจสูได้เหลือทหารแต่ร้อยละหนึ่ง แลครอบครัวราษฎรบาดเจ็บล้มตายยิ่งนัก

เล่าปี่กับเตียวหุยหลบหนีผ่านสะพานเตียงป๋น เกี้ยวไป ตัวเตียวหุยก็วกกลับเข้ามายืนชี้ม้าถือทวนสกัด แต่เพียงผู้เดียว ทหารโจโฉสำคัญเป็นเตียวหุยก็เกิดกลัวไม่กล้าเข้าใกล้ ฝ่ายจุล่งซึ่งเล่าปี่ให้คุมครอบครัวตัวอยู่นั้น ตะลุมบอนอยู่ในทัพโจโฉ ตีตลบกลับแล้วตีหักไปอีก ตามหาตัวอาเต๊าบุตรเล่าปี่แลกำฮุยหนี บิฮุยหนีภรรยาเล่าปี่ก็มีพบ จนรุ่งสว่างจึงหักเข้าไปควานหาอีก พบชาวบ้านต้องอาวุธบาดเจ็บเป็นอันมาก แลเสียงร้องไห้ฮือฮิงคะนึ่งไป พบนางกำฮุยหนี จึงพาออกมาถึงต้นสะพานแล้ววกกลับเข้าไปหาอีกเป็นหลายตลบ พบบิฮุยหนีบาดเจ็บล้มอาเต๊าอยู่ จุล่งรีบเข้าไปแล้วชวนให้รีบหนี ฝ่ายนางบิฮุยหนีรู้ว่าตัวบาดเจ็บจะเป็นตัวถ่วงจึงรันมิไป ผากอาเต๊าให้จุล่ง แล้วตัวก็รีบกระโจนลงในบ่อที่อยู่ข้างๆตกลงไปตาย จุล่งเห็นดังนั้นก็ร้องไห้แลกลบปากบ่อเสียหวังมิให้ทหารโจโฉพบ แล้วถอดเกราะเอาอาเต๊าไว้ข้างใน รบฝ่าหนีทหารโจโฉออกมาแต่เพียงผู้เดียว ฝ่ายทหารโจโฉเข้าล้อมสกัดเป็นอันมาก จุล่งก็รีบฝ่าออกมารบพุ่งกันอลหม่านฆ่าทหารเอกแลทหารเลวโจโฉมากมาย โลหิตนั้นติดกายแลเกราะเป็นอันมาก จุล่งก็ขับม้ารีบหนีไปถึงสะพานเตียงป๋นเกี้ยว ตัวจุล่งแลม้าที่ขี่ก็อ่อนแรงลง เตียวหุยจึงว่าเจ้ารีบขับม้าพาบุตรไปให้เล่าปี่เถิด จุล่ง

ก็ขับฝ่าไป เดียวหุยเข้าสกัดแลเห็นสัปทนกันมาข้างหลังก็รู้ว่าโจ
โจทพหลวงมาถึงเอง จึงร้องทวาดด้วยเสียงอันดัง ทหารโจโจก็
กลัวมีกล้าเข้าใกล้ทั้งเกรงในกลของเบ้ง แล้วเดียวหุยก็ให้ชัก
กระดานสะพานเสียพาทหารกลับมาหาเล่าปี่ แลโจโจสำคัญในกล
จึงให้ทำสะพานแล้วยกทหารตามไป

ฝ่าเล่าปี่เห็นผงคลีพุ่งตกลงอยู่ แลเสียงโห่ร้อง
อื้ออึงคึง ก็สำคัญว่าโจโจยกทัพมาถึงตัวแล้ว แลมีรู้จะหนีไปทาง
ใด พอดีกวนอู เล่าก็ยกทหารข้ามเรือมาช่วยพอดิเข้าช่วยสกัดรบ
พุ่งทหารโจโจ เล่าปี่เห็นดังนั้นก็มีความยินดียิ่งนัก ขงเบ้งจึงให้
กวนอูไปอยู่เมืองแฮเค้า ตัวเล่าปี่ ขงเบ้งไปอยู่กับเล่าก็ ณ เมืองกัง
แฮ ฝ่ายโจโจนี้ก็สำคัญว่ากลของเบ้งจึงมีอาจไล่ติดตามด้วยเกรงอยู่
แล้วไปอยู่ ณ เมืองเกงจิ๋ว สะสมพลทหารลือว่าได้อ้อยหมื่น

ตอนที่ 38 ขงเบ้งเจรจากับที่ปรึกษาขุนกวน

ฝ่ายขุนกวนรู้ว่าโจโฉยกมาเป็นการเอิกเริกยิ่งใหญ่ จึงให้โลซกไปสืบราชการ ณ เมืองเกงจิ๋ว ครั้นโลซกมาถึงก็เข้าแวะเยี่ยมเล่าปี่ ขงเบ้ง จึงได้สนทนากัน ฝ่ายขงเบ้งคิดจะให้โจโฉกับขุนกวนผัดใจกัน จึงลาเล่าปี่ไปเข้าพบขุนกวน ณ เมืองกังต้ง

ครั้นมาถึงเมืองกังต้งโลซกก็จัดหาที่อยู่ให้ขงเบ้ง แล้วตัวโลซกเข้าพบขุนกวน พบที่ปรึกษาแลนายทหารทั้งปวง เกียงกันเป็นสามารด้วยฝ่ายหนึ่งให้เข้าอ่อนน้อมด้วยโจโฉ อีกฝ่ายให้เข้าสู้รบเป็นสามาร ฝ่ายขุนกวนด้วยเป็นคนเรวนมิจำจะทำประการใดจึงนั่งอยู่ พอดีโลซกว่าขงเบ้งมา ณ เมืองกังต้ง ขุนกวนมีความยินดีจึงเชิญขงเบ้งเข้ามา

ครั้นขงเบ้งเข้ามาพบที่ปรึกษาขุนกวนหลายคน จึงเข้าสนทนาอยู่ ฝ่ายเตียวเจียว ยีหวน ไปเจ้า ชีหอง ลกเจ็ก เหยียนมัจฉัน เทียดก ผู้สนับสนุนให้ขุนกวนเข้าอ่อนน้อมด้วยโจโฉ ปะทะคารมกับขงเบ้งเป็นอันมาก แลแต่ละคนมีสุปากขงเบ้งก็เลยนั่งอยู่ ครั้นอุยกายพาขงเบ้งเข้าพบขุนกวน ขงเบ้งก็เข้ายุแหย่ขุนกวนให้สู้ด้วยโจโฉ ขุนกวนก็ยังเรวนมอยู่มิรู้ทำประการใด ด้วยฝ่ายขุนนางเข้าด้วยเตียวเจียวให้เข้าอ่อนน้อมแก่โจโฉ แลฝ่ายทหารเข้าด้วยโลซกแลขงเบ้งให้รบด้วยโจโฉ จึงมิรู้ทำประการใด

ตอนที่ 39 ขุนกวนตัดสินใจรบด้วยโจโฉ

ขุนกวนก็มีความวิตกนัก พอดีนางงก๊กไถ่ผู้เป็นแม่น้าจึงว่า ตอนที่ผู้พี่เจ้าตายการข้างในให้ปรึกษาเดียวเดียว การข้างนอกให้ปรึกษาจิวยี่ ขุนกวนก็เพิ่งรำลึกถึงจิวยี่ได้ก็มีความยินดีจึงเรียกจิวยี่เข้าไปพบเพื่อปรึกษา

ฝ่ายจิวยี่เข้าพบขงเบ้งแลโลซก จิวยี่จึงว่าให้อ่อนน้อมด้วยโจโฉ ฝ่ายขงเบ้งจึงเข้ายุแหย่จิวยี่ให้สู้รบ โดยอ้างว่าโจโฉมากังตั้งต้องการสองนางไปบำเรอ ชื่อว่า นางเสียวเกี้ยว กับนางไต้เกี้ยว จิวยี่ได้ฟังดังนั้นก็โกรธด้วยว่านางเสียวเกี้ยวเป็นภรรยาของตัวอยู่นั่นเอง แล้วเข้าพบขุนกวนเพื่อเสนอให้เข้าสู่โจโฉ ขุนกวนจึงตัดสินใจเด็ดขาดให้จิวยี่ถืออาญาสิทธิ์ทั้งปวงแล้วเข้ารบด้วยโจโฉ

ฝ่ายจิวยี่เห็นขงเบ้งหลักแหลมรู้น้ำใจคนจึงว่า นานไปจะเป็นศัตรูต้องรีบกำจัดเสีย ครั้นอยู่มาเล่าปี่รู้ข่าวว่าขุนกวนตัดสินใจตีโจโฉจึงจัดแจงพลทหารสินไปตั้งอยู่ ณ เมืองแฮเค้า จิวยี่จึงสร้างทำอุบายเชิญเล่าปี่มาปรึกษาราชการที่เมืองกังตั้งหวังลอบฆ่าเสีย เล่าปี่จึงพาควนอุมาด้วย ทหารจิวยี่เห็นควนอุมาจึงเกรงกลัวยี่นักรบมีอาจทำอันตรายเล่าปี่ได้ ฝ่ายขงเบ้งรู้ว่าเล่าปี่มายังกังตั้งจึงเข้าพบแล้วว่า เดือนอ้ายแรมห้าค่ำให้จุล่งมารับ ณ ริมฝั่งแม่น้ำ แล้วเล่าปี่ก็ลากลับไป ณ เมืองแฮเค้า

ตอนที่ 40 ของเบ้งยืมเกาทัณฑ์

ฝ่ายขั้วมอ เตียวฮุ้นจัดแจงฝึกทัพเรือให้กล้าแข็ง ด้วยทหารโจโฉเป็นชาวเหนือไม่ชำนาญทางเรือ จิวยี่รู้ดังนั้นก็คิดอุบายกำจัดขั้วมอ เตียวฮุ้นเสีย พอดีเจียวก้านข้ามมายัง ณ กังตั้งหวังเกลี้ยกล่อมจิวยี่เข้าด้วยโจโฉ จิวยี่เห็นได้ทีจึงทำทีเชิญเจียวก้านกินโต๊ะแล้วปล่อยกลับไป ฝ่ายเจียวก้านนอนไม่หลับลุกขึ้นมา พบจดหมายที่ขั้วมอ เตียวฮุ้นส่งมาให้จิวยี่ที่จิวยี่ปลอมไว้ สำคัญว่าจริงก็รีบแอบนำจดหมายกลับมาให้โจโฉ

ฝ่ายโจโฉครั้นได้เปิดอ่านแล้ว มีรู้เท่าทันกลจิวยี่ จึงเรียกให้ขั้วมอ เตียวฮุ้นไปประหารเสีย จิวยี่แจ้งดังนั้นในอุบายก็มีความยินดีสันทัด ฝ่ายขงเบ้งรู้เท่าทันกลจิวยี่ จิวยี่รู้ดังนั้นก็มีความริษยาของเบ้งเป็นอันมาก คิดอุบายหาขงเบ้งเข้ามาแล้วว่าให้ช่วยทำเกาทัณฑ์สิบหมื่นดอกในสิบวัน ขงเบ้งรู้ดังนั้นก็แจ้งว่า จิวยี่ปรารถนาจะหาความผิดใส่ตัวเสียจะได้ฆ่าเสีย จึงออกปากเพียงว่าจะได้ลูกเกาทัณฑ์ในสามวันเท่านั้น จิวยี่จึงนึกว่าขงเบ้งหลงในอุบายตัวเข้าแล้ว

ฝ่ายขงเบ้งนั่งเสียสองวันครั้นวันที่สามจึงชวนโลซกลงเรือ แล้วพาเรือเล็กยี่สิบลำ ไปยังทัพโจโฉตอนดึก เรือแต่ละลำนั้นเต็มไปด้วยหุ่นฟางมัดสีดำเป็นอันมาก ขณะนั้นหมอกลงจัดฝ่ายโจโฉเห็นเรือแล่นเข้ามา ก็สำคัญว่าเป็นเรือข้าศึกก็ระดมยิงเกาทัณฑ์เข้าใส่เรือเป็นอันมาก มิเห็นว่าทหารมากแล่นอยู่ ครั้นลูกเกาทัณฑ์เต็มฝั่งขงเบ้งก็ให้กลับแคมรับอีกฝั่งหนึ่ง จนเรือแต่ละลำเต็มไปด้วยเกาทัณฑ์จึงยกกลับ ได้เกาทัณฑ์ติดฟางมาเป็นอันมากนับได้เกินสิบหมื่น จิวยี่เห็นดังนั้นก็ทอดใจใหญ่แล้วว่าขงเบ้งมีสติปัญญาลึกซึ้งยิ่งนัก

พอดีขงเบ้งเดินเข้ามา จิวยี่จึงว่าทัพโจโฉยกทัพมาขนาดนี้เห็นจะหักโหมเข้าไปก็จะขัดสน จึงว่าเรามีกลอุบายอยู่อันหนึ่ง ขงเบ้งจึงว่าให้เขียนกลอุบายลงฝ่ามือ ออกมาดูพร้อมกัน จิวยี่เห็นชอบ ครั้นเขียนเสร็จก็แบมือออกมาพบคำว่าเพลิงต้องกัน แล้วแต่ละคนก็หัวเราะ จิวยี่จึงว่าอย่าให้การนี้แพร่พรายไป

ตอนที่ 41 ขงเบ้งเรียกลมตะวันออก

ฝ่ายจิวยี้วิตกอยู่ด้วยหาคนไปสอดแนมฝ่ายโจโฉ อยู่มากเห็นดังนั้นจึงอาสาทำที่เป็นเข้าด้วยโจโฉ จิวยี้มีความยินดีนัก รุ่งเช้าจึงสั่งให้โบยอุยกายเสียทำให้เจ็บแค้น แล้วส่งงาเต็กไปแต่งกลลวงโจโฉ โจโฉก็สำคัญเชื่อให้หาอุยกายเข้ามา ครั้นยังคลางแคลงใจอยู่ จึงหาผู้อาสาไปสอดแนมราชการที่เมืองกังตั๋ง ดูว่าเป็นจริงแลร้ายประการใด ฝ่ายเจียวก้านเห็นดังนั้นจึงว่าตัวขออาสาไปสอดแนมอีกครั้ง ด้วยขอแก้ตัวซึ่งครั้งก่อนซึ่งทำการพลาดไป โจโฉก็ยินยอมให้ไป

ครั้นเจียวก้านมาถึงจิวยี้ก็ทำที่เป็นโกรธแล้วให้ไปคุมไว้ ณ วัดเชิงเขา ฝ่ายเจียวก้านมีความทุกข์ มิเป็นอันกินอันนอน พบบังทองเจียวก้านจึงเข้าไปคำนับแล้วว่าท่านนี้หรือคืออาจารย์ฮองชู มีความยินดีเป็นอันมากจึงเชิญไปพบโจโฉ ณ ค่ายโดยหารู้ไม่ว่าต้องกลอุบายจิวยี้เสียแล้ว

ครั้นเจียวก้านพาบังทองมายังค่าย โจโฉก็มีความยินดีนักแล้วพาบังทองไปชมทัพเรือ บังทองเห็นดังนั้นจึงแสร้งแนะนำให้ผู้เรือติดกันเข้าไว้ด้วยโซ่ตรวนเพื่อไม่ให้ทหารเมาคลื่นระส่ำระสาย ด้วยเรือธรรมดานั้นโคลงเคลงทหารโจโฉไม่สันทัดจึงอาจมาได้ง่าย โจโฉมีหัตถ์คิดก็มีความยินดีนัก แล้วให้เร่งทำการตามบังทองบอก แล้วบังทองก็ลวงโจโฉว่าจะไปเกลี้ยกล่อมคน ณ เมืองกังตั๋งให้เข้าด้วยโจโฉ โจโฉมีความยินดีนักจึงให้ไป ฝ่ายเทียหยกจึงเข้าว่าให้เรือผูกติดกันจะนี้หากข้าศึกใช้เพลิงเผาเสียก็จะมีอันตรายเป็นมั่นคง โจโฉได้ฟังดังนั้นก็หัวเราะแล้วว่าฤดูนี้เป็นเทศกาลแจ้งเห็นแต่จะมีลมว่าวแต่ลมตะวันตกหากจิวยี้ใช้ เพลิงก็จะกลับเข้าไปเผาตัวเองเป็นมั่นคง

ฝ่ายจิวยี้แลเห็นปลายธงพัดมาจากต้นลม ณ ค่ายโจโฉก็สะดุ้งใจ จึงคิดว่าการที่คิดไว้เห็นจะไม่เป็นผล ด้วยลี้มจุกคิดถึงเรื่องลมเสีย ว่าแล้วก็อาเจียนโลหิตสลับลงกับที่แล้วก็ป่วยอยู่ ฝ่ายขงเบ้งรู้ดังนั้นก็เข้าพบจิวยี้รู้ว่า ณ เดือนอ้ายแรมห้าค่ำจะเกิดลมสลาตัน จึงแสร้งว่าสามารถทำพิธีเรียกลมสลาตันได้ จิวยี้รู้ดังนั้นมีความยินดีที่ป่วยอยู่ก็คลายลง

ครั้น ณ เดือนอ้ายแรมสามค่ำขงเบ้งก็ทำพิธี จิวยี่จึงให้อุยกาย
จัดแจงกองทัพไว้ให้พร้อม รอลมมาจะยกทำการตีโจโฉทันที ถึง
เวลาสองยามเศษได้ยินเสียงลมจากทิศอาคเนย์ฮื้อฮึงมา จิวยี่จึง
มีความยินดีเห็นขงเบ้งมีสติปัญญาเป็นอันมากจึงส่ง ชีเซ่ง เตงฮอง
ไปฆ่าเสีย ฝ่ายขงเบ้งพอเรียกลมเสร็จแล้วก็หลบหนี ไปพบจูล่ง ณ
ริมฝั่ง ฝ่ายชีเซ่ง เตงฮองตามไปก็อาจสู้จูล่งได้ ครั้นขงเบ้งมาถึงก็
ให้เล่าปี่ไปรอดักขุ่มดีทางหนีโจโฉ

ตอนที่ 42 โจโจแตกทัพเรือ

ฝ่ายโจโจนั้นตั้งใจคอยฝั่งอยู่กายอยู่ตลอดเวลา ครั้นถึงเวลาเห็นอุยกายนำเรือเข้ามาใกล้ เทียหยกเห็นผิดสังเกตจึงว่าแก่โจโจ โจโจเห็นชอบด้วยจึงให้บุ๋นเฟ่งไปห้ามเรือเสียก่อน อุยกายเห็นได้ที่ดังนั้นก็สั่งเรือเร่งเข้าไปจุดไฟขึ้น ครั้นลมสลาตันพัดหนักกล้า ทหารโจโจก็เข้าดับเพลิงมิทัน เรือที่ผูกติดกันแก่ไม่ได้ก็ถูกเพลิงวอดสิ้นเพลิงลามติดเป็นหลายตำบล ทหารโจโจก็วิ่งวุ่นวายไปการนั้นโกลาหลั่น ขณะนั้นทัพจิวอี้ จิวท่าย ชีเซ่ง เเตงฮองมาถึงก็ตีห้ำเข้าไป ทหารจิวอี้เข้าไปถึงไหนเพลิงก็ลุกติดขึ้น แลทหารโจโจหนีมิทันต้องอาวุธเจ็บปวดล้มตายเป็นอันมาก ที่หนีมิทันก็ตายในกองเพลิงบ้าง ตกน้ำตายบ้าง

ฝ่ายโจโจเห็นดังนั้นก็ตกใจขี่ม้าหลบหนีไปทางตำบลฮั่วหลิมพบลิบอง เล่งทองเข้าไล่ติดตามมา เดียวเลี้ยวกับชีหลงก็เข้าสู่เป็นสามารภมิได้แพะชนะกัน ชีหลงก็พาโจโจหนีต่อพบกำเหลงดักทางอยู่จึงหนีไปทางหับป่า

ครั้นหนีมาใกล้ตำบลฮั่วหลิมพบจุ่งเข้าสกัดทางอยู่ เดียวคับ เดียวเลี้ยวก็เข้าช่วยป้องกันทางด้านหลัง แลทหารโจโจทั้งมาแลศัสดราวุธเป็นอันมากแล้วโจโจก็สั่งให้รีบหนีไป ครั้นมาถึงตำบลโฮเลากัก ก็ให้หยุดหุงอาหารอยู่ยังมีทันสุกได้กิน เดียวหุยกก็เข้าล้อมไว้ เคาฑุ เดียวเลี้ยว ชีหลง ก็เข้าป้องกันเป็นสามารภแล้วรีบหนีไป ทหารที่หนีมานั้นก็อดโรยทั้งต้องอาวุธบาดเจ็บเป็นมากแลเห็นทางเข้าล่ากุน ก็หลงในกลของเบ้ง เข้าไปทางน้อยแลทางนั้นแคบเดินลำบากนักโจโจก็ให้เร่งให้เดินไป ครั้นพ้นซอกเขาโจโจก็หัวเราะขึ้นแล้วว่า หากของเบ้งให้คนมาชุมนุมอยู่ตรงนี้เห็นตัวจะมีรอดแน่ครั้นขาดคำได้ยินเสียงประทัด กวนอุถื้อง้าวคุมสกัดทางไว้ โจโจเห็นจวนตัวจะมีรอดทหารที่มาก็เหลือเพียงร้อยเศษ จึงวอนกวนอุให้ปล่อยตัวให้พ้นภัย กวนอุถึงครั่งสมัยที่โจโจเลี้ยงดูตนนี้ก็สงสารจึงหลีกทางให้โจโจไป

ฝ่ายโจโจหนีมาพบโจหยิน คิद्यกกลับสู่โต ให้โจหยินอยู่รักษาเมืองล่ากุน แสหัวตันรักษาเมืองซงหยง เดียวเลี้ยวรักษาเมืองหับป่า แล้วโจโจก็จัดแจงทหารยกกลับไปสู่โต

ฝ่ายจิวยี่ครั้นรบมีชัยจึงยกกองทัพไปตั้งอยู่ที่ตำบลลิ้มกั้ง หวังจะ
คิดอ่านไปตีเมืองลำกุน

ตอนที่ 43 จิวยี่ไปเอาเมืองชงหยง

ฝ่ายจิวยี่รู้ว่าเล่าปี่ไปตั้งอยู่ ณ ปากน้ำเมืองอิ้วกั๋ง แล้วก็สะดุ้งตกใจ รู้ว่าขงเบ้งเห็นที่จะตัดหน้า ชิงเอาเมืองลำกุนเสียเป็นมั่นคง จึงเชิญเล่าปี่มากินโต๊ะแล้วว่าหากเราตีเมืองลำกุนก็ให้ท่านยกตีเสียเถิด เล่าปี่จึงตกปากรับคำ จิวยี่จึงยกไปตีได้ด่านอิเหลงแลยกมาถึงเมืองลำกุน ถูกกลโจหยินตีพ่าย แลตัวจิวยี่ถูกลูกเกาทัณฑ์อาบพิษที่ชาซ้าย ทหารเข้าช่วยแก้ หมอจึงว่าให้ระงับความโกรธเสีย หากเมื่อใดมีความโกรธพิษเกาทัณฑ์จะกำเริบขึ้น

ฝ่ายจิวยี่ทำอุบายว่าถูกพิษเกาทัณฑ์กำเริบขึ้นถึงแก่ความตาย ฝ่ายโจหยินสำคัญว่าตายจริงก็เชื่อเข้าปล้นค่ายจิวยี่ ถูกจิวยี่ซ่อนกลให้ล้อมสี่ด้านกระหนาบเข้ามา ตัวโจหยินสู้มิได้จึงถอยเสีย ครั้นจะกลับเมืองก็มิได้ด้วยกำเริบ เล่งทองสกัดทางไว้ จึงหลบหนีไปยังเมืองชงหยง ฝ่ายจิวยี่จึงพาทหารจะเข้าไปเมืองลำกุน

ตอนที่ 44 เล่าปีชิงเอาเมืองตัดหน้า

ครั้นถึงเมืองล่อกุนขงเบ้งก็ให้จุ่งมาชิงเมืองตัดหน้าเสีย จิวอี้มีความคับแค้นใจเป็นอันมาก ด้วยว่าทำสงครามเสียทัพพลแสนเบียดเบียน สิ่งของเงินทองเป็นอันมาก อันตัวเล่าปีนั้นมิได้เสียเงินทองแลทหารเลย มาซุ่มมือเปิบเอาเมืองเห็นมิชอบ แล้วจูกัดคิดว่าเมืองเกงจิ่ว ขงหยงเกลือกขงเบ้งจะแย่งชิงตัดหน้าเสียอีก จึงรีบยกทัพไป

ครั้นมาถึงรู้ว่าขงเบ้งแต่งอุบายให้กวนอู เตียวหุย ชิงสองเมืองนี้แล้ว คับแค้นใจเป็นมาก ปราบนาฆ่าขงเบ้งเสีย พิษเกาทัณฑ์กล่มขึ้นมาจนจิวอี้สลบลง คนทั้งปวงช่วยกันแก้ไข แล้วจิวอี้จึงเลิกทัพกลับไปเมืองฉสองกุน

ฝ่ายโจชกเข้าเจรจาด้วยเล่าปี ขงเบ้ง ขงเบ้งจึงอ้างว่าอันสามเมืองนี้เดิมขึ้นแก่เล่าเปียว ครั้นเราตีสามเมืองนี้ยกให้แก่เล่าปีนั้นตัวผิดด้วยหรือ โจชกจึงว่าหากเล่าปีถึงแก่ความตายก็ให้ยกสามเมืองนี้คืนแก่กั๋งตั้ง ขงเบ้งก็รับคำ

ฝ่ายเล่าปีใคร่ปราบนาที่จะครอบครองเมืองนี้ไว้เองจึงออกตีบุเหลง เมืองเตียงสา เมืองฮุยเอี้ยง เมืองเลงเหลง อันเป็นหัวเมืองฝ่ายใต้เพื่อสะสมไพร่พลแสนเบียดเบียนเป็นกำลังต่อไป ได้ฮองตงแลอุยเอียนเป็นทหารเอก

ตอนที่ 45 เล่าปีแต่งงานสุขหยิน

ฝ่ายขุนกวนได้รับกับเตียวเลี้ยว ณ เมืองหับปามาช้านานกว่าสิบครั้งก็ยังไม่แพ้ชนะกัน ไทสูจู้เสนออุบายตีค่ายเตียวเลี้ยว เตียวเลี้ยวรู้ทันซ่อนกลไทสูจู้ได้ ตัวไทสูจู้ถูกเกาทัณฑ์เจ็บปวดเป็นหลายแห่งเห็นจะมึนอด ขุนกวนจึงคิดวิตกนักยกทัพกลับมาเมืองลำซี้ ครั้นยกกลับมาไทสูจู้ก็ถึงแก่ความตาย ขุนกวนก็ส่งสารอยู่มิได้ขาด

อยู่มาเล่าก็ป่วยตายโลซกจึงเดินทางมาหาเล่าปีทองเมืองเกงจิวคิน ขงเบ้งจึงทำไกรธว่า หากการรบครั้งนี้ไม่มีเล่าปีแลเราการก็คงมิสำเร็จ โลซกได้ฟังดังนั้นก็นิ่งอยู่ แล้วขงเบ้งจึงว่าหากเราไปรบตีเมืองเสฉวน ซึ่งขึ้นแก่เล่าเจี้ยงได้ก่อนจึงคินเมืองให้ โลซกได้ยินดังนั้นก็คำนับออกมา

ฝ่ายโลซกกลับมาบอกจิวยี่ จิวยี่จึงไกรธแล้วว่า ตัวนั้นนี้ชื่อนักที่ไหนจะได้เมืองกลับมา อยู่มาจิวยี่รู้ข่าวว่ากำสุหยินภรรยาเล่าปีอีกคนตายเสียแล้ว จึงคิดอ่านทำอุบายเข้าว่าแก่ขุนกวนให้ยกน้องสาวแก่เล่าปี ล่อลวงเล่าปีมาจับไว้ ขุนกวนเห็นชอบด้วย การนั้นเป็นความลับอยู่ ฝ่ายขงเบ้งรู้ทันในอุบายจึงซ่อนกลให้เล่าปีไปด้วยจุล่ง ครั้นพอถึง จุล่งก็ให้ปล่อยข่าวไปทั่วเมือง การรู้ข่าวถึงนางงอก๊กไถ่ผู้เป็นแม่น้าขุนกวน นางงอก๊กไถ่จึงเข้าไปต่อว่าขุนกวน ว่าทำการอภัยศนักเห็นที่ต้องจับแต่งงานเสียจริงๆ แล้วก็ให้จัดแจงให้เล่าปีกับขุนสุหยินตามประเพณี

ฝ่ายเล่าปีก็หลงใหลในภรรยาแลสมบัติพิศฐานที่ขุนกวนนำมาให้ก็หลงละเลิงไป มิมีใจคิดที่จะกลับเมืองเกงจิว จุล่งจึงใช้อุบายที่ขงเบ้งฝากมาให้ จึงลวงแก่เล่าปีว่าโจโฉจะยกมาตีเกงจิว เล่าปีมีความอาลัยยิ่งนัก ขุนสุหยินจึงหนีตามเล่าปีมา ณ เมืองเกงจิว ทหารจิวยี่ก็ตามมามีทัน แลตัวขุนกวนนั้นอภัยศนัก ทั้งเสียน้องสาวไปให้แก่เล่าปี

ตอนที่ 46 จิวยี่ตาย

ฝ่ายโจโจตั้งแต่แตกทัพเรือครั้งนั้นก็มีความ
อัปยศนัก ครั้นได้ข่าวว่าเล่าปี่ชิงเอาเกงจี้ได้แล้ว ก็ว่าเล่าปี่เหมือน
มังกรได้ออกทะเลใหญ่เห็นที่จะกำจัดขัดสนนัก แล้วคิดแต่งตั้งให้
จิวยี่เป็นเจ้าเมืองล่งกุน หวังให้มีมานะไปตีแก้แค้นเล่าปี่

ฝ่ายขุนกวนให้โลซกไปเจรจาทางเมืองกับเล่า
ปี่อีกครั้ง เล่าปี่ก็ทำเป็นร้องไห้หนักว่าไม่มีที่อาศัย โลซกคิดสงสาร
จึงลากลับไปหาจิวยี่อีกครั้ง จิวยี่จึงว่าท่านแพ้ความคิดเล่าปี่ ขงเบ้ง
เสียแล้ว เล่าปี่นั้นหาเจรจาเหมือนปากไม้ แล้วก็คิดอุบายได้ข้อ
หนึ่งให้ทำที่ว่าจะดีเมืองเสฉวนให้เล่าปี่ พอผ่านเมืองเกงจี้ให้ไป
ยืมเสบียงเล่าปี่ ครั้นเล่าปี่ออกมาจะจับฆ่าเสีย ขงเบ้งรู้ในกลจึง
ซ่อนกลจิวยี่ ถึงเวลาจิวยี่ยกทัพมาถึงให้ไปขอเสบียง ก็มีเห็นเล่าปี่
แลทหารผู้ใดออกมารับ พบแต่จูล่งสั่งปิดเมืองแล้วตะโกนว่ากล
อุบายท่าน ขงเบ้งนั้นแจ้งอยู่แล้ว จิวยี่ก็นึกเสียใจนักด้วยเสียรู้ขงเบ้ง
พิฆเฑาทัณฑ์ก็กำเรบออกมาสิ้นสติ ทหารก็เข้ามาช่วยกันแก้จน
ฟื้น เห็นว่าตัวจะมีรอดก็สั่งเสียแก่ทหารทั้งปวง ให้ช่วยท่านบำรุง
ขุนกวนครั้นสำเร็จ พิฆเฑาทัณฑ์ก็กล่มขึ้นมา จิวยี่คิดแค้นนักจึง
แหงนหน้าขึ้นดูฟ้าแล้วร้องว่า ฟ้าให้ยี่มาเกิดแล้ว ไฉนจึงให้เหลียง
มาเกิดด้วย ว่าแล้วก็ขาดใจตาย เมื่อจิวยี่ตายนั้นอายุได้สามสิบหก
ปี

ฝ่ายขุนกวนครั้นแจ้งว่าจิวยี่ตายแล้วก็ร้องให้
รักจิวยี่เป็นอันมากแล้วให้แต่งศพตามบรรดาศักดิ์ แล้วตั้งให้โลซก
เป็นขุนนางผู้ใหญ่แทนจิวยี่

ตอนที่ 47 เล่าปีได้บังทอง

ฝ่ายขงเบ้งรู้ว่าจิวยี่ตายแล้ว ก็คิดไปสืบหาผู้มีสติปัญญาที่เมืองกังตั๋ง แล้วพาจูล่งไปด้วย ครั้นไปถึงขงเบ้งก็รีบเข้าไปคำนับศพจิวยี่ ทหารจิวยี่เห็นขงเบ้งก็แค้นใจเป็นอันมากคิดฆ่าขงเบ้ง ขงเบ้งจึงแสร้งทำโศกเศร้าร้องไห้รักจิวยี่เสียเป็นอันมาก ทหารจิวยี่ก็หลงเชื่อในมารยาของเบ้ง อีกทั้งมีจูล่งมาด้วยจึงมีอาจทำอะไรได้

อยู่มาขงเบ้งเจอบังทองเพื่อนสนิทจึงสนทนากัน แล้วทำหนังสือปิดขึ้นมาฉบับหนึ่งแล้วว่าว่า หากคิดจะทำการด้วยเล่าปีก็ให้อาหนังสือฉบับนี้ออกไปให้แก่เล่าปีด้วย ถ้าบังเอิญตัวเรามีได้อยู่ บังทองก็รับคำแล้วขงเบ้งก็กลับเกงจิว

ฝ่ายบังทองก็เข้าไปขอทำราชการด้วยขุนกวน ขุนกวนเห็นบังทองรูปร่างอัปลักษณ์นัก เห็นจะมีได้ราชการจึงมิเอาไว้ บังทองน้อยใจนักจึงไปสมัครทำราชการด้วยเล่าปี ขณะนั้นขงเบ้งออกไปชำระทุกข์ราษฎรได้อยู่ บังทองจึงเข้าไปหาเล่าปี เล่าปีเห็นรูปร่างบังทองวิปริตก็มีใครนับถือโดยปกติแล้วให้ไปอยู่ ณ เมืองลอยเอี้ยง ซึ่งเป็นเมืองน้อย บังทองจึงน้อยใจนัก มิได้เอาหนังสือของขงเบ้งให้เล่าปี แล้วไปอยู่ ณ เมืองลอยเอี้ยงเอาแต่เสพแต่สุรา มิได้ออกกว่าราชการ

เล่าปีก็โกรธนักให้เตียวหุยไปสืบดู บังทองก็ออกตัดสินเนื้อความราษฎรที่ค้างอยู่เสร็จแต่ครู่หนึ่ง เตียวหุยเห็นดังนั้นก็เลื่อมใสยิ่งนักกลับเข้ามาว่าแก่เล่าปี พอดีขงเบ้งเข้ามาว่ากล่าวแก่เล่าปี เล่าปีก็จุกรำลึกขึ้นได้ตอนสนทนากับสุมาเต็กโชว่า ฮกหลงกับฮองซูถ้าได้มาแต่คนหนึ่ง ก็อาจครองแผ่นดินได้ บัดนี้ได้มาพร้อมกันถึงสองคน มีความยินดีนักจึงตั้งบังทองเป็นที่ปรึกษา

ฝ่ายโจโฉคิดกำจัดมาเท่าจึงทำหนังสือพระเจ้าเหี้ยนเต้ ลงไปว่าให้หาตัวเข้ามาคิดราชการ มาเท่ารู้ดังนั้นจึงให้ม้าเฉียวผู้บุตรกับหั่นซุยอยู่รักษาเมืองเสเหลียง แล้วยกทหารไปสูโต ต้องกลโจโฉถูกจับได้ แล้วโจโฉก็ให้ตัวมาเท่าไปฆ่าเสีย

ม้าแข่งก็ดำใจโฉมมิได้ขาดค่าจนทหารลงดาบฟันถึงแก่ความตาย
ฝ่ายม้าเฉียวคิดแค้นนักก็ยกทหารจะไปตีฮูโต

ตอนที่ 48 โจโจตัดหนวด

ฝ่ายม้าเจียวก็ยกทัพออกรบใช้อุบายตีได้เมืองเตียงฮั่นแลด่านตงก้วน โจโจจึงยกทหารมาหวังตีเอาด่านคั้น เห็นม้าเจียวส่งอาจนักรบ แลทหารเมืองเสเหลียงนั้นมีกำลังกล้าแข็งเสมอกันทุกคน แล้วมาเจียวก็ให้ทหารตะลุมบอนเข้าไปจับโจโจ ทหารโจโจสู้กำลังทหารม้าเจียวมิได้ก็แตกกระจัดกระจาย โจโจเห็นดังนั้นก็ตกใจหนีเข้าไปปะปนกับทหารเลว เหล่าทหารจึงร้องว่า อ้ายหนวดยาวนี้แหละโจโจ โจโจก็เอากะปี้ตัดหนวดเสียหวังหลบทหาร พอตีม้าเจียวควมม้า ไหลเข้ามาใกล้ ก็หนีหลบเข้าไปในป่ารอดมาได้ แล้วก็ตั้งมั่นอยู่มีออกรบ

อยู่มาโจโจคิดอ้อมไปตีเสเปียงม้าเจียว ม้าเจียวสำคัญในกลจึงออกตีโจโจพ่ายไป ตัวโจโจก็หนีลงเรือไปหวดมีรอดดีที่เคาตูเข้ามาช่วยป้องกันตัวโจโจไว้ ฝ่ายม้าเจียวก็เข้าปล้นค่ายโจโจมิได้ขาด

อยู่มาโจโจคิดอุบายได้ข้อหนึ่งให้หันชุยกับม้าเจียวกินแห่งต่อกัน จึงเชิญหันชุยออกมาสนทนาหน้าค่าย โจโจก็ขับม้าออกมาสนทนาแต่เรื่องสมัยเป็นขุนนางราชการอยู่ด้วยกัน ม้าเจียวก็นั่งสงสัยอยู่ แล้วโจโจก็ให้ เขียนจดหมายฉบับหนึ่งไปให้แก่หันชุย สลักหลังผนึกเป็นอักษรให้หลบเลือนเสีย ม้าเจียวเห็นดังนั้นก็โกรธจะฆ่าหันชุยเสีย ทหารหันชุยก็เข้าป้องกันพาหันชุยหนีเข้าค่าย หันชุยน้อยใจนักด้วยม้าเจียวมิได้คำนับถือผู้ใหญ่นึกเข้าไปสมัครอยู่ด้วยโจโจ ม้าเจียวรู้ดังนั้นก็เข้าไปฟันแขนหันชุยขาด ทหารหันชุยแลทหารม้าเจียวก็เข้ารบฟันกันเอง โจโจเห็นได้ที่จึงเข้าร่วมรบตีทัพม้าเจียวแตกพ่ายไป ม้าเจียวเสียที่ดังนั้นก็หลบหนีไปยังเมืองเสเหลียง โจโจจึงตั้งให้หันชุยเป็นเจ้าเมืองเสเหลียง แสหัวเอียนอยู่รักษาเมืองเตียงฮั่น แล้วก็ยกทหารกลับสู่โต

ตอนที่ 49 เล่าปีเข้าเสฉวน

ฝ่ายเดียวพ่อเจ้าเมืองฮันตั้งเกรงว่าโจโฉจะยกทหารมาทำอันตราย ก็คิดทำการช่องสุมทหารเพื่อต่อสู้โจโฉ จึงคิดไปตีเอาเมืองเสฉวนเป็นที่มั่น ฝ่ายเล่าเจี้ยงเจ้าเมืองเสฉวนรู้ดังนั้นก็ให้เตียวสง ไปยุยงโจโฉให้เข้าตีเมืองฮันตั้ง เมืองเสฉวนจะได้ปลอดภัย ฝ่ายเตียวสงก็ได้ลอบเขียนแผนที่เมืองเสฉวนไปด้วยหวังยกให้แก่โจโฉ เมื่อเข้าถึงสุโตแล้ว โจโฉเห็นอาการเตียวสงเจรจาหยานขำนัก จึงไล่เตียวสงออกไปเสีย ฝ่ายเตียวสงคิดอับอายนัก ก็มิกลับกลับไปเมืองด้วยมีสมคำรับปากแก่เล่าเจี้ยง จึงเข้าไปหาเล่าปี ตัวขงเบ้ง แลเล่าปีก็ออกมาต้อนรับขับสู้อย่างดี เตียวสงจึงซาบซึ่งใจนักมอแผนทีเมืองให้แก่เล่าปีแล้วก็ลากลับเมือง

ฝ่ายเตียวสงก็ให้หุดเจ้ง เบ้งตัดเป็นธุระอยู่ข้างใน แล้วเข้าบอกเล่าเจี้ยงให้เชิญเล่าปีมา ช่วยคิดอ่านป้องกันเมือง เล่าเจี้ยงเห็นด้วยแลขุนนางคัดค้านทัดทานเป็นอันมาก เล่าเจี้ยงก็มีฟังแล้วว่าเล่าปีกับตัวแซ่เดียวกัน คงมีคิดร้ายด้วย แล้วเชิญเล่าปีเข้ามา เล่าปีจึงเอาแต่บังทอง สองตง อูยเอี้ยนไป เล่าเจี้ยงก็แต่งโต๊ะเลี้ยงเล่าปีทุกวัน บังทองก็ว่าให้เร่งกำจัดเล่าเจี้ยงเสีย เล่าปีก็มียอมทำตามด้วยเป็นแซ่เดียวกันอดเอื้อนอยู่

ตอนที่ 50 จุล่งชิงอาเต๋าคืน

ฝ่ายขุนกวนรู้ว่เล่่าปียกไปเสฉวน จึงคิดอุบาย
ว่ามารดาป่วยหนักอยู่ให้หาตัวขุนสุหยินกลับมาให้เห็นหน้า แลให้
เอาอาเต๋าหลานชายไปดูด้วย นางขุนสุหยินสำคัญว่าจริงก็รีบพา
อาเต๋าลงเรือไปกังตั๋ง ฝ่ายจุล่งรู้ว่ นางขุนสุหยินจะไปเมืองกังตั๋ง
จึงรีบลงเรือมาแย่งชิงอาเต๋าคืนมาได้ แล้วว่าท่านจะไปก็ตามเถอด
แต่ให้อาเต๋าอยู่ที่นี่ ฝ่ายนางขุนสุหยินก็ขัดใจนัก แลให้ทหารรีบ
แจวเรือไปกังตั๋ง ฝ่ายขุนกวนรู้ว่ ได้ขุนสุหยินกลับมาแล้ว ก็
ตัดขาดกับเล่่าปี แลคิดเตรียมการไปตีเอาเมืองเกงจิ๋วคืน

ฝ่ายโจโฉก็คิดเลื่อนเป็นท่วยก่ง แลขุนสกก
เข้าว่าเห็นมิชอบ โจโฉขัดใจนัก ก็เอากระบะเป่ล่าปิดตราประจำ
เสีย ฝ่ายขุนสกกสำคัญว่ ก็เข้าใจว่ อันตรายจะถึงตัว จึงโทมนัสยิ่ง
นักแลว่ก็กินยาตาย แลว่โจโฉก็ยกทัพไปตีกังตั๋ง พอเข้าเทศกาล
หน้าฝน โจโฉก็ยกทัพกลับเมืองสุโต

ฝ่ายเล่่าเจี๋ยก็ให้เล่่าปีไปประจำอยู่ด่านแฮ
บังก่วน แลเข้ามาขอทหารแลเสบียงเล่่าเจี๋ย ขุนนางทั้งหลายเข้า
ทักทายนึ่งนัก เล่่าเจี๋ยคิดแคลงใจอยู่ จึงให้แต่ทหารขราสีพัน
กับข้าวหมิ่นถึง เล่่าปีแจ้งดังนี้ ก็โกรธนักว่ เสียแรงมาช่วยป้องกัน
บ้านเมืองให้ แลว่คิดอุบายจะเอาเมืองเสฉวนให้ได้ดีได้ดำน
ไปยลิก่วน ฝ่ายเล่่าเจี๋ยจับได้หนังสือที่เตียวสงส่งไปให้เล่่าปี จึง
โกรธนักให้ประหารเสีย แลว่สั่งกวตขันมิให้เล่่าปีเข้ามาเอาเมืองได้

ตอนที่ 51 บังทองตาย

ฝ่ายเล่าปี่ดีเอาได้เอาด่านหลายด่าน จะไปตีเอาเมืองลกเสีย พบทางใหญ่น้อยสองทาง เล่าปี่จึงไปทางใหญ่ บังทองไปทางน้อย แลขณะไปนั้นม้าบังทองขาหัก เล่าปี่จึงเปลี่ยนม้าของตนไปให้บังทองขี่ บังทองจึงไปทางน้อย แลทางนั้นคับขันนักจึงถามทหารชาวเมืองว่าตำบลนี้ชื่อใด แลทหารนั้นตอบว่าตำบลลกห่องโหแปลว่าหวส์ตกทุ่ง บังทองได้ยินดังนั้นก็นึกว่าชื่อนั้นคล้องกับตัวนักด้วยสองชื่อนั้นแปลว่าหวส์ จึงสะดุ้งตกใจเร่งให้ทหารถอยกลับ เตียวหุยซึ่งชุมนุมอยู่จุดประทัดโหร้องขึ้นชี้ว่าคนที่มาฆาตรนั้นเล่าปี่ แล้วเอาเกาทัณฑ์ระดมยิงเข้าไปถูกบังทองตกม้าขาดใจตาย

ฝ่ายเล่าปี่รู้ว่าบังทองถึงแก่ความตายแล้ว ก็ร้องไห้จนสลบไปแล้วเรียกหาขงเบ้งเข้ามาช่วยคิดการต่อ ขงเบ้งจึงให้กวนอูอยู่รักษาเมืองเกงจิ๋ว แล้วพาเตียวหุย จูล่ง มาด้วย ฝ่ายเตียวหุยยกมาถึงแดนปากัน เตียวหุยก็ใช้อุบายจับเจียมหงั้นเจ้าเมืองปากันได้แล้วมัดมา เจียมหงั้นก็ด่าเตียวหุยเป็นข้อหยาบช้าต่างๆนานา เตียวหุยเห็นเจียมหงั้นมีใจยังยืน ไม่ย่อท้อต่อความตายจึงปล่อยมัดเจียมหงั้นเสีย เจียมหงั้นเห็นดังนั้นก็ซาบซึ่งใจนักยอมทำการอยู่ด้วยเตียวหุย ครั้นเตียวหุยไปถึงตำบลใด นายด่านเห็นเจียมหงั้น จึงยอมเข้าด้วยเตียวหุยตลอด มิได้ขัดขวางแต่ประการใด

ตอนที่ 52 เล่าปีขิงได้เมืองเสฉวน

ครั้นขงเบ้งมาบรรจบเล่าปีแล้วก็คิดอ่านตีเมืองลกเสีย เตียวเอ็กก็ได้ตัดหัวเล่ากู่แล้วเปิดประตูเมืองรับเล่าปี เล่าปีก็ได้เมืองลกเสีย ขงเบ้งจึงให้จุล่งไปปราบหัวเมืองเตงกั๋ง เจียนหงันแลเตียวหุยไปกำจัดหัวเมืองเตงกั๋ง แล้วขงเบ้งก็คิดจะไปตีเอาด่านกิมก๊กแลส่งหนังสือให้เล่าเจี้ยงนอบน้อมแต่โดยดี เล่าเจี้ยงแจ้งดังนั้นก็โกรธฉีกหนังสือทิ้งเสีย แล้วก็แต่งหนังสือไปให้เตียวพ้อให้ช่วยตีเล่าปี

ฝ่ายม้าเจียวของสมุทรหาได้เป็นอันมาก พาบังเต็กยกไปตีได้เมืองกิลัว ถูกแฮหัวเอียนล้อมตีคั้น ม้าเจียวจวนตัวนักเหลือทหารอยู่เจ็ดคน จึงหนีฝ่าออกมาหนีออกไปอยู่กับเตียวพ้อ เตียวพ้อจึงให้ม้าเจียวไปตีเล่าปี ตัวบังเต็กป่วยอยู่มิได้ไปด้วย

ฝ่ายอุยหวนที่รักษาด่านกิมก๊กยอมอ่อนน้อมขงเบ้งแต่โดยดี พอดีม้าไฉ้แจ้งมาว่าเตียวพ้อ ให้ม้าเจียวมาตีเอาด่านแฮบังกวน ขงเบ้งจึงให้เตียวหุยเป็นยกไปช่วยก่อน แลม้าเจียวกับเตียวหุยรบกันเป็นสามารรถ ก็มีได้แพ้ชนะกัน ขงเบ้งจึงคิดอุบายให้ม้าเจียวมาเป็นพวก ก็ส่งของกำนัลให้เอียวสง ไปคอยยุแหยงเตียวพ้อ ม้าเจียวก็มีอาจกลับเมืองได้ จึงขอยอมอยู่ด้วยขงเบ้ง ครั้นเล่าปีกลับมายังด่านกิมก๊กแล้ว ก็ให้ม้าเจียวไปประชิดเมืองเสฉวน แลตัวเล่าเจี้ยงเห็นว่าการจวนตัว ก็คิดที่จะออกไปนอบน้อมโดยดี จึงเอาตราสำหรับที่ออกไปค้ำับเล่าปี เล่าปีเห็นดังนั้น ก็จึงเอามือเล่าเจี้ยงขึ้นมาที่ข้างบน แล้วร้องให้ว่าตัวเราซึ่งทำการครั้งนี้เป็นการจำใจ คิดแต่จะทำนุบำรุงแผ่นดินให้มีความสุข แล้วก็ให้เล่าเจี้ยงไปอยู่เมืองกองอัน ซึ่งเป็นเมืองน้อยขึ้นอยู่แก่เมืองเกงจิว เล่าปีจึงได้เมืองเสฉวนแต่นั้นมา แล้วก็ได้ตราภุมายขึ้นมาใหม่ตั้งให้ กวนอุ เตียวหุย จุล่ง ม้าเจียว สองตงเป็นที่ห้าทหารเอก

ตอนที่ 53 โจโจได้ฮันดง

ฝ่ายขุนกวนรู้ว่าเล่าปี่ก็ให้จูกัดกินพี่ชายของเบ้งไปทางเมืองเกงจิ๋วตามสัญญา เล่าปี่ก็มิยอมให้ ขงเบ้งจึงว่ากล่าวให้คืนแต่เมืองเตยงสา เลงเหลง ฮุยเอี๋ยซึ่งเป็นเมืองขึ้นแก่เกงจิ๋วให้ไปว่ากล่าวแก่กวนอูเอาเอง ครั้นจูกัดกินมาถึงเมืองเกงจิ๋ว กวนอูก็มิยอมให้ จูกัดกินก็กลับไปหาเล่าปี่แกล้ง เล่าปี่ก็บอกว่ากวนอูน้ำใจดีอดดึง ปากก็ว่าดีได้เมืองฮันดงเมื่อไหร่ จึงจะคืนเกงจิ๋วให้ จูกัดกินมิรู้ทำประการใดก็ลาออกมา

ขุนกวนรู้ดังนั้นก็โกรธนัก ให้โลซกเชิญกวนอูออกมากินโต๊ะจะได้จับฆ่าเสีย ฝ่ายกวนอูก็มีเกรงกลัวลงเรือไปกับจิ๋วฉง ขณะกินอยู่นั้นโลซกได้เฝ้าทวงเมืองเกงจิ๋ว กวนอูก็โกรธแล้วตอบว่า ตอนที่เล่าปี่ไปสกัดโจโฉหลายตำบล ตัวก็เสียเสบียงแลทหาร จะได้เมืองเกงจิ๋วอยู่ก็ยังมีเพียงพอ แล้วก็แสวงหาเป็นเมาสุราจูงมือโลซกมาให้ส่งถึงเรือ ทหารที่ชุมนุมอยู่ก็มีอาจทำอะไรได้ ด้วยกลัวจะเป็นอันตรายแก่โลซก

ฝ่ายขุนกวนรู้ดังนั้นก็โกรธ จัดแจงเกณฑ์ทหารสิ้นทั้งเมืองจะไปตีเมืองเกงจิ๋ว พอตีมาไขมาแจ้งว่าโจโฉจะยกมาตีกังตั๋ง ขุนกวนจึงออกไปตั้งรับ ณ ตำบลหับป่า

ฝ่ายโปหั่นเข้าว่ากล่าวแก่โจโฉว่ากังตั๋งเป็นแดนกันดาร เห็นจะเอาชนะลำบาก โจโฉจึงดกกองทัพไว้แล้วคิดที่จะเลื่อนเป็นยุยงอีก ฝ่ายขุนสัวก็ว่ากล่าวทัดทานอยู่ โจโฉก็โกรธ แล้วว่าท่านกล่าวทัดทานเช่นนี้เห็นจะเหมือนขุนสาก ขุนสัวก็ลากลับมาบ้านมีความทุกข์น้อยใจเป็นอันมาก จนตรอมใจตาย

ฝ่ายพระเจ้าเหี้ยนเต้กลัวว่าโจโฉเป็นที่ยุยงแล้ว จะคิดขบถเอาราชสมบัติเสียมั่นคง จึงเขียนหนังสือส่งให้สากอ้วนผู้เป็นบิดานางสากเฮามเหสี ให้ช่วยคิดการกำจัดโจโฉเสีย โจโฉจับได้หนังสือก็โกรธ ก็จับสากอ้วน นางสากเฮาแลครอบครัวมาฆ่าเสียสิ้น แล้วกะเกณฑ์ทหารจะไปตีเมืองฮันดง ฝ่ายเตียวฟ็อกก็ให้บังเต็กออกรบด้วยโจโฉ โจโฉเห็นบังเต็กชำนาญสงครามนัก ก็ใคร่อยากได้มาบังเต็กมาอยู่ด้วย ก็จับได้ตัวบังเต็ก บังเต็กก็ยอมมาอยู่

ด้วย ฝ่ายเดียวพ่อสู้โจโฉมิได้ ก็ยอมสวามิภักดิ์ด้วยโจโฉ โจโฉมี
ใจเอ็นดู จึงตั้งให้เตียวป้อเป็นเจ้าเมืองปาตัง

ตอนที่ 54 ยุทธการที่เขาแดงกุนสัน

ฝ่ายอาณาจักรราชาราชบุรีในเมืองเสฉวนรู้ว่า โจโฉได้เมืองฮั่นต๋งแล้วก็สะดุ้งตกใจ เกรงโจโฉมาตีเมืองเสฉวน ขงเบ้งจึงออกอุบาย ส่งหนังสือให้ขุนกวน ว่าให้ตีเมืองหับป่าเสีย จะคืนเมืองขึ้นเกงจิ๋วสามเมืองให้ ขุนกวนจึงออกตีได้เมืองอ้วยเซีย แล้วจะไปตีเมืองหับป่า ฝ่ายเตียวเลี้ยวซึ่งรักษาเมืองหับป่าอยู่นั้นก็ส่งหนังสือไปถึงโจโฉ โจโฉจึงให้แฮหัวเอียนอยู่รักษาเมืองฮั่นต๋ง แล้วก็ยกทหารมาบรรจบเตียวเลี้ยว

ฝ่ายโจโฉแลขุนกวนก็ออกรบกันเดือนเศษ ขุนกวนก็ยอมอ่อนน้อมแก่โจโฉ ส่งหนังสือไปยังโจโฉขอเลิกทัพ โจโฉก็ยกกลับสู่โต๋ ขุนนางใหญ่น้อยก็กราบทูลพระเจ้าเหี้ยนเต้ ให้โจโฉเป็นวุยอ่อง โจโฉมีความยินดีนัก แลตั้งให้โจผีบุตรคนโตเป็นที่ขี้จู้ สืบตำแหน่งโจโฉ อยู่มามาใช้มาบอกว่าโจซกที่ปรึกษาขุนกวน ถึงแก่ความตายแล้ว แลเล่าปีคิดจะมาตีเอาเมืองฮั่นต๋ง โจโฉแฉ่งดังนั้นก็โกรธ ให้โจหยกยกทหารไปช่วยแฮหัวเอียน

ฝ่ายเล่าปี่ก็รุกเข้าตีทหารเตียวคับแตก แลยึดได้ที่เก็บเสบียงที่เขาเทียนตองสัน ก็รุกคืบเข้าจะไปตีเอาที่เก็บเสบียงข้างเขาแดงกุนสัน ซึ่งแฮหัวเอียนรักษาอยู่ ฝ่ายโจโฉรู้ดังนั้น ก็ยกทหารมาบรรจบโจหยก ณ เมืองฮั่นต๋ง ให้แฮหัวเอียนระวังรักษาเสบียงไว้ให้ดี

ฝ่ายขงเบ้งก็ให้สองตงออกตีเขาแดงกุนสัน สองตงใช้อุบายล่อให้แฮหัวเอียนออกมา แฮหัวเอียนมีสำคัญในกลก็ออกมาถูกสองตงเอาดาบฟันแฮหัวเอียนศรีษะขาดตาย ฝ่ายโจโฉรู้ดังนั้น ก็ร้องให้รักแฮหัวเอียนเป็นอันมาก แล้วยกทหารสี่สิบหมื่นหวังแก้แค้นแทนแฮหัวเอียนกลับสู้รบขงเบ้งมิได้ แตกหนีมาต้องยกทัพกลับสู่โต๋ ทั้งเสียเมืองฮั่นต๋ง ขณะนั้นพระเจ้าเหี้ยนเต้มาอยู่สู่โต๋ได้ยี่สิบสามปี เล่าปี่ก็ได้ทำพิธีตั้งตัวเป็นเจ้าเรียกว่าเจ้าฮั่นต๋ง

ตอนที่ 55 ประหารกวนอู

ฝ่ายโจโฉเมื่อรู้ว่าเล่าปี่ตั้งตัวเป็นเจ้า ก็โกรธนัก
สมาธิจึงเสนออุบายให้ชวนขุนกวน เข้าร่วมตีเอาเมืองเกงจิ๋วคืน
ฝ่ายขุนกวนก็เห็นชอบ ด้วยมีความแค้นอยู่นานแล้ว

ฝ่ายกวนอูได้รับตราตั้งจากเล่าปี่ให้เป็นใหญ่
ในเมืองเกงจิ๋ว แลให้ไปตีเอาเมืองอ้วนเซีย กวนอูจึงให้ปลูกร้าน
รายทางตามริมน้ำ หวังมิลบบองซึ่งตั้งทัพอยู่ด่านแฮเค้ามาโจมตีได้
หากมีทหารยกมา แต่ละร้านก็จะจุดควันเพลิงเป็นสัญญาณ ก็จะ
ช่วยถึงกันได้ แล้วกวนอูก็ออกตีมาประชิดเมืองอ้วนเซีย โจโฉรู้
ดังนั้นก็ให้อิถิมแลบั้งเต็ก ออกช่วยตีกวนอู อิถิม บั้งเต็กก็ตั้งค่าย
ทัพอยู่

ขณะนั้นเกิดน้ำท่วมใหญ่ ค่ายอิถิม บั้งเต็ก
ทหารล้มตายเป็นอันมาก กวนอูเห็นได้ทีจึงเข้าตีค่าย อิถิมสู้ไม่ได้
เข้ายอมอ่อนน้อม กวนอูจึงจับส่งไปเกงจิ๋ว แลตัวบั้งเต็กกวนอูจับ
ได้ก็ให้ไปฆ่าเสีย แล้วกวนอูก็ยกทหารเข้าจะตีเมืองอ้วนเซีย ขณะ
นั้นโจหยินยืนอยู่บนหอรบ ให้ทหารยิงเกาทัณฑ์ไปถูกไหล่ซ้าย
กวนอู กวนเป้งก็เข้าไปแก้กวนอูกลับมาค่าย กวนอูก็ป่วยอยู่

ขณะนั้นหมอฮัวโต้วพอดีมาที่ค่าย เข้าช่วย
รักษาแผลกวนอู ว่าแผลถูกพิษเกาทัณฑ์ จะรักษาต้องความ
เจ็บปวดเป็นอันมาก กวนอูก็มีครันคร้าม ยอมให้หมอฮัวโต้วดูดพิษ
จากกระดูกออก ตัวนั้นนั่งเล่นหมากรุกอยู่ หวังมิให้ทหารเสียหน้าใจ
หมอฮัวโต้วมีความนับถือกวนอู ว่ามีความอดทนเป็นอันมาก แล้วลา
ออกมา

ฝ่ายลิบองเห็นกวนอูเตรียมการมั่นคงก็มีรู้
ทำประการใด จึงแกล้งป่วยอยู่ ฝ่ายลกซุนก็เข้าเยี่ยม เสนอ
แผนการให้กวนอูตายใจ ลิบองเห็นด้วยจึงทำที่เป็นยกตำแหน่งให้
ลกซุนดูแลด่านแฮเค้าแทน แลตัวลกซุนก็ส่งหนังสือทำเป็น
อ่อนน้อมแก่กวนอู ฝ่ายกวนอูเห็นลกซุนมิได้มีชื่อเสียงเรียงนาม
แลทำที่อ่อนน้อม จึงหาเคลงไม้ก็เรียกทหาร ที่ตรวจตราตามราย
แม่น้ำ ไปช่วยตีเมืองอ้วนเซีย

ฝ่ายลบบองเห็นดังนั้นก็ทำที่ปลอมเป็นเรือลูกค้า
แล่นผ่านร้านไฟ ทำที่เป็นหลบพายุ แล้วก็จับทหารที่ดูร้านไฟเสีย
ปูนบำเหน็จเป็นอันมาก แล้วให้ไปเรียกชาวเมืองให้เปิดประตูรับ
ฝ่ายทหารในเมืองสำคัญว่าพวกเดียวกัน ก็เปิดประตูรับ ลบบองจึง
ให้ทหารกรูเข้าไป ได้เมืองเกงจิวโดยง่ายมิได้สู้รบเลย แล้วเอา
อิ้วก็ออกมาจากคุกคืนให้แก่โจโจ ฝ่ายโจโจก็ยกทัพหลวงหวังมา
ช่วยเมืองอ้วนเซีย ฝ่ายกวนอูรู้ว่าโจโจยกมาแลเมืองเกงจิวก็เสีย
แก่ลบบองแล้ว ก็มิได้เชื่อ แลซี้หลงซึ่งยกทัพมาถึงก็เข้าสู่ด้วยกวนอู
โจหยินซึ่งรักษาเมืองอ้วนเซียอยู่ เห็นดังนั้นก็ออกมาช่วยรบ
กระหนาบ กวนอูเห็นจะสู้มิได้ก็หนีออกมา ฝ่ายทหารกวนอูก็คิดถึง
บุตรภรรยาที่อยู่ในเมืองเกงจิว ก็มิมีใจสู้รบ หลบหนีออกมา
เป็นอันมาก กวนอูก็รบต้านทานอยู่ แล้วหนีไปอยู่เมืองเป็กเสีย
แล้วขอความช่วยเหลือจากเล่าฮอง เบ้งต๊ต ซึ่งอยู่เมืองซ่งหยง
ฝ่ายเล่าฮอง เบ้งต๊ต ก็มิช่วยเหลือ กวนอูรู้ดังนั้นเห็นจะต้านทานที่
เมืองเป็กเสียไม่ได้ ให้จิ๋วฉงอยู่รักษาเมืองเป็กเสียไว้ แล้วก็หลบ
หนีออกมาหวังไปเสฉวน ทหารซุนกวนก็จับกวนอูได้ ฝ่ายซุนกวน
เห็นว่ากวนอูมีความซื่อสัตย์นัก เห็นจะเลี้ยงไว้มิได้ก็ให้ประหาร
กวนอู กวนเป้งเสีย ฝ่ายจิ๋วฉงรู้ดังนั้นก็เอาดาบเชือดคอตายตาม

ตอนที่ 56 โจโฉตาย

ฝ่ายเล่าปี่ครั้นรู้ข่าวกวนอูแล้วก็ร้องไห้สิ้นสติ สมประดีไป ครั้นฟื้นขึ้นก็ว่าจะปองล้างกังตั้งตลอดไป แล้วจะยกทหารไปล้างกังตั้งเสีย ฝ่ายขงเบ้งให้ระงับไว้ก่อน เล่าปี่ก็ยอม แล้วก็ให้ฆ่าเล่าฮอง บุตรบุญธรรมเสีย ส่วนเบ้งตัดหนีไปสวามิภักดิ์แก่โจผี

อยู่มาโจโฉคิดสร้างวังใหม่ เห็นไม้ใหญ่ต้นหนึ่งโจโฉสั่งให้ตัดเสีย ชาวบ้านจึงว่าต้นไม้ต้นนี้ มีเทพารักษ์สถิตอยู่ โจโฉมิได้กลัวก็สั่งให้ตัดเสีย ต่อมาโจโฉก็ถูกเทพารักษ์มาหลอกหลอนตลอด โจโฉก็ปวดหัวเป็นกำลัง ให้หาหมอฮัวโตมารักษา ครั้นหมอฮัวโตมาถึงก็เสนอการรักษา ให้ผ่าศีรษะชำระโรค โจโฉได้ยินดังนั้นก็โกรธ ว่าเป็นอุบายจะฆ่าตัวให้ตาย ก็จับหมอฮัวโตไปใส่คุกทรมานอยู่ อยู่มาไม่นานหมอฮัวโตก็ตาย

ฝ่ายโจโฉโรคปวดหัวก็กำเริบเป็นกำลัง แลไปเห็น นางตั้งกษุหุย นางฮกเฮา ฮกฮ้วน ตั้งสิน ซึ่งโจโฉชำนันมาหลอกหลอน ทั้งได้ยินเสียงปีศาจร้องไห้แข่งแซ่ ก็เห็นว่าตัวจะมีโรคแล้ว ก็ให้หา โจหอง ดันกฤษ สุมาอี้ กาเซียง ผากผิงบุตรภรรยาให้โจผีสืบทอดตำแหน่งต่อไป สั่งแล้วก็ทอดใจใหญ่ ก็ผวาล้มลงขาดใจตาย เมื่อโจโฉตายนั้น อายุได้หกสิบหกปี พระเจ้าเหียนเต๋มาอยู่เมืองฮูโตได้ยี่สิบห้าปี

ฝ่ายพระเจ้าเหียนเต๋ก็พระราชตราตั้งให้แก่โจผีให้สืบดำรงตำแหน่งโจโฉต่อไป ฝ่ายโจสิดน้องโจผี ก็มีได้มายอมค่านับศพบิดา โจผีจึงสั่งให้ลงอาญาแก่โจสิด ฝ่ายโจสิดก็มีได้เกรงกลัว โจผีก็โกรธนักให้เคาหูไปจับตัวโจสิดมา ฝ่ายมารดาโจผีเห็นโจผีทำดังนั้น ก็ร้องไห้อ้อนวอน โจผีก็ให้โจสิดทำโคลงเกี่ยวกับพี่น้อง ภายใจเจ็ดก่าวโดยมิให้เอ่ยคำว่าพี่น้อง หากทำมิได้ก็จะให้ฆ่าเสีย โจสิดก็มีย่อท้อ เดินคิดโคลงได้เจ็ดก่าวก็เอ่ยว่า คำนี้เอากิ่งถั่วมาเป็นพินไฟ เมล็ดถั่วในกระที่จะไหม้ก็เพราะกิ่งถั่วต้นรากอันเดียวกันนั่นเอง เหตุใดจึงเร่งไฟให้หนักนัก โจผีได้ยินก็รำลึกถึงพี่น้องแล้วก็ร้องไห้รัก ให้โจสิดไปอยู่เมืองอันเหยียง แลตัว

โจฬันั้นก็ทำยศยัิงกว่าโจโจ ฆ่งเหงพระเจ้าเหียแเต้ ฝ่ายแฮหัว
ดัณป่วยเป็นไขหนัถ อยู่มาไม่นานก็ตาย

อยู่มาโจผีบังคับให้พระเจ้าเหี้ยนเต้ออกเสีย
จากบัลลังก์ แล้วให้โจผีขึ้นครองราชย์เป็นกษัตริย์แทน สถาปนา
ราชวงศ์วุย ให้ไปสร้างวังใหม่อยู่ ณ เมืองลกเอี้ยง ฝ่ายขงเบ้งแจ้ง
ดังนั้น ก็จัดแจงทำพิธียกเล่าปีขึ้นเป็นกษัตริย์บ้าง

ตอนที่ 57 เล่าปียาตราทัพเหยียบกังต้ง

ฝ่ายเล่าปี่ก็นึกแค้นขุนกวน จึงจัดแจงเตรียมทหารหวังล้างกังต้งให้ได้ ขุนนางทั้งปวงต่างทัดทาน เล่าปี่ก็มีฟังให้ขงเบ้งอยู่รักษาเมืองเสฉวน แล้วเตรียมทหารจะยกไป

ฝ่ายเดียวหุยซึ่งรักษาเมืองลองจิว รู้ดังนั้นก็จัดแจงสั่งให้ สอมเกียง เตียวต๊ต เตรียมเครื่องนุ่งห่มขาว ม้าขาวธงขาวแลเครื่องศัตรารุช ให้เสร็จสิ้นภายในสามวัน ฝ่ายสอมเกียง เตียวต๊ตก็เห็นว่าจัดหามิทัน เตียวหุยก็สั่งให้โบยเสีย ฝ่ายสอมเกียง เตียวต๊ตก็คิดแค้นนัก แลคิดหนีไปสวามิภักดิ์ขุนกวน ดกตีกเห็นเตียวหุยเมาสุราหลับอยู่ ก็เข้าไปกระบี่แทงที่ท้องแลชอกคอ เตียวหุยร้องขึ้นมาคำเดียวก็ตาย แล้วสอมเกียง เตียวต๊ต ก็ตัดศีรษะเตียวหุยหนีไปเมืองกังต้ง

ฝ่ายเล่าปี่รู้ดังนั้นก็ร้องไห้รักเป็นอันมาก แล้วสั่งเคลื่อนทัพไปกังต้ง เอากวนหิน เตียวเปา บุตรกวนอู เตียวหุยไปด้วย ฝ่ายขุนกวนแต่งแม่ทัพออกมาสกัดตั้งทัพที่เมืองอิเหลง เล่าปี่ก็ให้สองตงออกรบ ทหารพั่วเจียงก็เอาเกาทัณฑ์ยิงไปถูกสองตงตาย ฝ่ายสะโมโซเจ้าเมืองล๋ามัน ยกทัพมาช่วยเล่าปี่พบกำเหลง ก็เอาเกาทัณฑ์ยิงไปถูกกำเหลงตาย ทหารเล่าปี่ก็เข้ารบทหารขุนกวน มีชัยชนะเป็นลำดับ ฝ่ายขุนกวนรู้ดังนั้นก็สะดุ้งตกใจนัก เห็นการใหญ่หลวงนัก สง่ไมตรีไปหาเล่าปี่ เล่าปี่ก็มิยอมรับหวังล้างกังต้งเสียให้ได้ กำเจ็กจึงเสนอให้ลกซุนออกสกัดตีเล่าปี่ ขุนกวนได้ฟังดังนั้นก็จุกคิดขึ้นได้ ให้เรียกหาตัวลกซุน ให้อาญาสิทธิมอบกระบี่ บังคับบัญชาทหารทั้งปวง แล้วก็ยกทหารออกไป

ฝ่ายลกซุนก็รักษาค่ายอยู่มิได้ออกรบ ทหารเล่าปี่ก็เข้ามาทำสู้อยู่มิได้ขาด ลกซุนก็มิได้ออกรบ เล่าปี่เห็นดังนั้นก็นึกประมาท จึงไปตั้งค่ายอยู่รายแม่น้ำอยู่เจ็ดพันเส้น ลกซุนเห็นเล่าปี่ตั้งค่ายมิต้อง ตำราพิชัยสงครามก็ดีใจ ครั้นถึงเวลาค่ำก็เข้าตีหัวท้ายค่ายเล่าปี่ เอาเพลิงจุดสลับค่ายกันไป ฝ่ายทหารเล่าปี่เห็นดังนั้นก็วิ่งหนีวุ่นวายไป วิ่งเหยียบล้มตายกันเป็นอันมาก ครั้นจะช่วยให้กันก็มิได้ ลกซุนก็ให้ทหารเข้าตีค่ายเล่าปี่ ทหารเล่าปี่ล้ม

ตายเป็นอันมาก ค่ายเล่าปีก็แตก เล่าปีก็เห็นเหลือกำลังจะสู้รบ ก็
แตกหนีไปถึงเมืองเป็กเต้

ตอนที่ 58 เล่าปีตาย

ฝ่ายเล่าปีตั้งแต่เสียทัพแตกมานั้น ก็อภัยศอดสูใจยิ่งนัก มียอมกลับเสฉวน ครั้นอยู่มาป่วยหนัก รู้ว่าตัวจะตายแน่แล้ว ก็เรียกหาขงเบ้ง จูล่ง แลนายทหารทั้งปวงเข้ามา เล่าปีก็ฝากฝังอาเต๋าให้แก่ขงเบ้ง ช่วยทำนุบำรุงต่อไป ครั้นสิ้นความก็ตรอมใจตาย ครองราชย์ได้สามปี แล้วขุนนางทั้งปวงก็เชิญ อาเต๋าขึ้นสืบราชสมบัติ มีพระนามว่า พระเจ้าเล่าเสี้ยน

ฝ่ายสุมาอี้เห็นว่าบ้านเมืองเสฉวนยังมีปกติ จึงเสนอพระเจ้าโจผีให้ตีเสฉวนเสีย พระเจ้าโจผีเห็นด้วย ก็ให้ตระเตรียมทหารแล้วยกไปเป็นห้าทาง พระเจ้าเล่าเสี้ยนรู้ดังนั้นก็ตกพระทัยนัก เรียกหาขงเบ้งเข้ามาช่วยคิดราชการ ขงเบ้งจึงให้เตงจี้ไปผูกพันมิตรกับซุนกวน ซุนกวนก็ยอมด้วย พระเจ้าโจผีเห็นว่า เมืองเสฉวนกับเมืองกังตั๋งเป็นมิตรกัน ดีร้ายจะยกมาบรรจบตีลกเอี้ยง ก็ให้ยกไปตีเมืองกังตั๋ง ซุนกวนก็ส่งหนังสือขอกองทัพไปช่วย ขงเบ้งก็ให้จูล่งยกทหารจะไปตีเมืองเซ่งอัน พระเจ้าโจผีรู้ดังนั้นก็ถอยทัพกลับ ชีเซ่ง เตงฮอง เห็นได้ทีก็ไล่ตามเข้าไป เดียวเลี้ยวเห็นดังนั้นก็เข้าช่วยพระเจ้าโจผี ถูกเกาทัณฑ์บาดเจ็บ อยู่มาพิษเกาทัณฑ์ก็กลุ้มขึ้น แล้วก็ตาย

อยู่มาพระเจ้าเล่าเสี้ยนเสวยราชย์ได้สามปี เบ้งเฮ็กเจ้าเมืองมณฑลอันอง คิตรุกรานเสฉวน ขงเบ้งก็ขอออกไปปราบปรามหัวเมืองให้สิ้นซาก แลเส้นทางไกลกันดารนัก ทั้งโรคภัยก็มาก ขงเบ้งก็ไต่ยกทหารลงใต้ จับตัวเบ้งเฮ็กได้เป็นหลายครั้ง แลน้ำใจชาวเผ่าทางใต้นั้นดูร้ายนัก ก็มีอาชหักได้ด้วยกำลังทหาร ขงเบ้งก็หวังปราบปรามหัวเมืองให้สิ้นซาก จึงปล่อยตัวเบ้งเฮ็กเสียหกครั้ง ไล่ต้อนเบ้งเฮ็กจนอับจน ก็จับได้ เบ้งเฮ็กจึงยอมอ่อนน้อมด้วยขงเบ้ง ไม่คิดรุกรานเสฉวนอีกเลย ขงเบ้งก็ยกทหารกลับเสฉวน

ตอนที่ 59 ขงเบ้งด้วยก๊ก

ฝ่ายพระเจ้าโจผีครองราชย์ได้เจ็ดปี ก็ประชวรหนักเห็นว่าตัวจะมรอต ก็เรียกโจจิ้น สุมาอี้ ฝากฝังโจยอยผู้บุตรให้สืบราชสมบัติต่อไป สั่งเสร็จแล้วก็ขาดใจตาย ขุนนางทั้งปวงจึงเชิญพระเจ้าโจยอย ขึ้นเสวยราชสมบัติแล้วให้สุมาอี้ ไปรับหน้าศึกที่เมืองเสเหลียง

ฝ่ายขงเบ้งเห็นว่าสุมาอี้มีสติปัญญา ก็คิดอุบายปล่อยข่าวลือไปทั่วลกเอียงว่าสุมาอี้คิดขบถ พระเจ้าโจยอยก็ทรงเชื่อ ก็ถอดสุมาอี้ออกจากขุนนาง ให้ไปเป็นไพร่ทำมาหากิน อยู่บ้านเก่า ฝ่ายขงเบ้งรู้ดังนั้นก็ยินดี เข้ากราบทูลพระเจ้าเล่าเสี้ยนขอไปตีลกเอียง ขณะนั้นพระเจ้าเล่าเสี้ยนครองราชย์ได้ห้าปี

ฝ่ายขงเบ้งออกจากเมืองฮันต๋ง แวะเข้าคำนับที่ฝั่งศพม้าเจียว แล้วตีถล่ำเข้ามาจะตีเอาเมืองเทียนชยุ ให้จูล่งซุ่มทหารอยู่ แลขงเบ้งก็ใช้อุบายล่อม้าจิ้น เจ้าเมืองเทียนชยุออกมาเกียงอุยซึ่งเป็นนายทหารในเมืองนั้นสำคัญในอุบาย ก็ซ้อนกลเสียจูล่งเสียทีก็กลับเข้าไปหาขงเบ้ง ฝ่ายขงเบ้งเห็นว่าเกียงอุยมีสติปัญญารู้ล่วงนัก ก็ใคร่ได้มาอยู่ด้วย จึงทำอุบายเสีย เกียงอุยจึงยอมมาทำการอยู่ด้วยขงเบ้ง ขงเบ้งก็ยกมาถึงเขากิสาน พระเจ้าโจยอยก็ตั้งให้โจจิ้น ออกต้านทานขงเบ้ง ฝ่ายโจจิ้นสู้ขงเบ้งมิได้ ก็แตกหนีมา

ฝ่ายพระเจ้าโจยอยเห็นดังนั้นก็มิรู้จะหานายทัพมาสู้ขงเบ้ง จงฮิวจึงเสนอให้กลับแต่งตั้งสุมาอี้ เข้าสู้ด้วยขงเบ้ง พระเจ้าโจยอยเห็นชอบด้วย ก็ตั้งให้สุมาอี้เป็นขุนนางอย่างเก่าแล้วให้ไปบรรจบกับพระเจ้าโจยอย ณ เมืองเตียงฮัน

ฝ่ายขงเบ้งรู้ว่าพระเจ้าโจยอยให้สุมาอี้กลับตำแหน่งอย่างเก่าก็ตกใจนัก แล้วว่าสุมาอี้จะมาตีปิดตันทาง จึงหาผู้อาสาไปรักษาด่านเกเต่ง ม้าเจ็กก็ได้อาสาแลทำทัณฑ์บนไว้แล้วยกไป ฝ่ายม้าเจ็กเมื่อมาถึงก็เห็นประมาท ไปตั้งทัพสกดบนยอดเนินเขา เมื่อสุมาอี้เมื่อยกทัพมาถึง เห็นดังนั้นก็เข้าล้อมเนินเขา ปิดทางน้ำแลจุดไฟเผาเสีย ทหารม้าเจ็กก็แตกตื่นเป็น

อลหม่าน ทหารสุมาก็เข้าล้อมอยู่ มาเจ็กเห็นดังนั้นก็จวนตัวหนี
หักออกมา แลรักษาต้นทางเกเต้งไว้มิได้

ฝ่ายขงเบ้งรู้ดังนั้นก็ตกใจ ก็รีบเตรียมถอยทัพ
กลับฮันต่ง เดินทางไปถึงเมืองเสเสี่ย ก็ให้หยุดอยู่ แลทหารบอก
ว่า สุมายี้กทัพมาถึงแล้ว ทหารขงเบ้งก็ตกใจหน้าซีดเสียทุกคน
แลขงเบ้งเห็นว่าจวนตัวคับขันนัก ก็ให้เปิดประตูเมืองทั้งสี่ด้าน
แล้วมิให้ผู้ใดส่งเสียง แล้วตัวขงเบ้งก็ขึ้นไปบนกำแพงเมือง เล่น
ดีดพิณสบายอยู่ สุมายี้เห็นดังนั้นก็นึกสงสัย พิเคราะห์อยู่ก็เห็นว่า
ขงเบ้งแต่งกลมีทหารซุ่มเป็นมั่นคง ก็ให้เร่งถอยทหารกลับ

ฝ่ายทหารทั้งปวงเห็นสุมายี้กทัพกลับไป ก็
มีความยินดี แล้วขงเบ้งก็ให้ล่ากลับฮันต่ง ฝ่ายจูลงซึ่งลวงมาอยู่
ตำบลกีกัก ก็ฝากลับออกมาได้อย่างมิเป็นอันตราย ครั้นขงเบ้งกลับ
ถึงฮันต่งก็ฝืนใจ ให้ประหารมาเจ็กตามอาญาแลทัณฑ์บน แลขงเบ้ง
ก็ให้เตรียมทหารพร้อมไว้ รอการตีลกเอี้ยงอีกคราหนึ่ง

ตอนที่ 60 จุล่งตาย

อยู่มาพระเจ้าเล้าเสียนได้รับหนังสือจากขุนกวน ให้ออกตีลกเอียง พระเจ้าเล้าเสียนเห็นชอบด้วย ก็ให้ขงเบ้งยกไปตีลกเอียง แลขณะไปนั้นก็รู้ข่าวว่าจุล่งตายแล้ว ขงเบ้งก็ร้องไห้รักเป็นอันมาก แล้วว่าซึ่งจุล่งถึงแก่ความตายนี้ เหมือนดังแขนซ้ายพระเจ้าเล้าเสียนขาด พระเจ้าเล้าเสียนก็ร้องไห้รัก แล้วให้แต่งการศพเป็นอย่างดี

ฝ่ายขงเบ้งก็ยกทัพมาทางตันฉอง พระเจ้าโจยอยก็ให้โจจิ้นออกสู้ขงเบ้ง อยู่มาไม่นานเสบียงหมด ขงเบ้งจึงยกทัพกลับฮันต๋ง ฝ่ายเมืองกังตั๋งก็ทำพิธีราชาภิเษก ยกขุนกวนเป็นกษัตริย์ แล้วก็ส่งไมตรีไปทางเสฉวน ให้ช่วยรบลกเอียง ตีสองทาง พระเจ้าเล้าเสียนรู้ดังนั้น ก็ให้ขงเบ้งออกตีลกเอียงอีกครั้งหนึ่ง

พระเจ้าโจยอยรู้ดังนั้นก็ตั้งให้สุมาอี้เป็นใหญ่คุมอาญาสิทธิ์ทั้งปวง ขงเบ้งก็รุกไล่เข้ามา สุมาอี้ก็ตั้งค่ายสกัดอยู่ แลมิได้ออกรบ ตั้งมั่นให้เข้าอยู่ ขงเบ้งเห็นดังนั้น ก็คิดอุบายทำที่เป็นถอยทหารกลับ สุมาอี้ก็ได้หลงตามดี ขงเบ้งก็ให้ถอยทุกสามร้อยเส้น เดียวคืบเห็นดังนั้น ก็ขอออกตีขงเบ้ง สุมาอี้ก็ให้ไปแยกทัพหนุนไปช่วย ถูกกลของเบ้ง ทัพสุมาอี้ก็แตก อยู่มาขงเบ้งก็ป่วยหนัก ให้ถอยทัพกลับเสฉวน ครั้นรักษาไม่นานก็หาย แล้วขงเบ้งก็ให้ชักซ่อมทหารหัดปรือกันอยู่ จะไปตีเมืองลกเอียงอีกครั้งหนึ่ง

ฝ่ายพระเจ้าโจยอยเห็นขงเบ้งทำการกำเริบ ก็ให้โจจิ้นแลสุมาอี้ไปตีเสฉวน ครั้นเดินทางมาเกิดฝนตกหาใหญ่ จึงเลิกทัพกลับ ขงเบ้งเห็นได้ทีก็ยกทหารตามตี โจจิ้นได้รับความอัปยศนัก ก็ตรอมใจตาย แลสุมาอี้ก็ได้เข้ารบกับขงเบ้ง เสียที่ยกทหารหนีถอยมา ขงเบ้งก็ล้อมลึกเข้ามา ตั้งค่ายอยู่ ณ เขากิสาน สุมาอี้ก็คิดอุบายปล่อยข้างลือ ไปยังเสฉวนว่าขงเบ้งคิดขบถ พระเจ้าเล้าเสียนรู้ดังนั้นก็สำคัญว่าจริง เรียกขงเบ้งกลับ ขงเบ้งก็ถอนใจใหญ่ว่า การทำมาถึงเพียงนี้ จะทำกลับทำการสักร้อยครั้ง ก็มิได้มาถึงนี้ได้อีกครั้ง แล้วก็เลิกทัพกลับ แล้วเข้าว่าพระเจ้าเล้าเสียน พระเจ้าเล้าเสียนก็ว่าตัวนั้นผิด หูเบา เชื่อฟังแต่คนชั่ว ครั้น

ขงเบ้งสืบสาวเอาเรื่องแล้ว ก็จัดทแกล้วทหาร จะไปตีเตยงฮั่น
ขณะนั้นพระเจ้าเล่าเสี้ยนเสวยราชธุรได้เก้าปี

ฝ่ายสุมาอี้รู้ดังนั้นก็ออกมาสกัดทัพขงเบ้ง ให้เตียวคับเป็นกองหน้า
ขงเบ้งก็ยกมาถึง ณ เขากิสาน อยู่มา ขงเบ้งได้ข่าวว่า ชุนกวนจะ
ยกมาตีเสฉวน ขงเบ้งรู้ดังนั้นก็ตกใจ ถอยทัพกลับ เตียวคับ
ก็ตามไป ต้องกลขงเบ้งถึงแก่ความตาย

ตอนที่ 61 ขงเบ้งตาย

ฝ่ายขงเบ้งช่องสมุทรได้สามปี ก็ลาพระเจ้าเหียนเต๋ไปปราบยุยก๊กให้ราบคาบ แล้วก็ยกทหารมาเขากิสานอีก สมาก็ออกสกัดทัพ ขงเบ้งก็ได้แต่งหนังสือชวนขุนกวนตีกะหนาบ ขุนกวนก็ยกทัพหลวงมาเอง พระเจ้าโจยอยก็ออกไปสกัดขุนกวนที่เมืองหับป่า ครั้นรบกัน ทหารขุนกวนก็สู้มิได้จึงยกทัพกลับกั๋งตั้ง ฝ่ายขงเบ้งก็รบกับสมาก็ยืดยาวอยู่ สมาก็ตั้งมั่นมิได้ออกรบ ขงเบ้งก็ให้ทหารส่งผ้าซับในผู้หญิง ไปยังค่ายสมาก็ทำที่เป็นเยาะเย้ย มิใช่ขายชาติทหาร สมาก็เห็นดังนั้นก็โกรธแต่อยู่ในใจ แล้วก็ถามถึงตัวขงเบ้งกับทหารผู้นั้น ทหารผู้นั้นก็ว่า ขงเบ้งนอนมิได้ปรกติ ตรวจกำชับดูแลทหารอยู่เสมอ การใหญ่น้อยก็มิได้ผ่อนผันให้ผู้ใดทำ สมาก็ได้ยินดังนั้นก็ว่าเห็นขงเบ้งจะอายุสั้นเสียแล้ว แล้วก็ให้บำเหน็จรางวัลแก่ทหารผู้นั้น ตามสมควร

ครั้นขงเบ้งอยู่ในค่าย แลเห็นดาวประจำตัว เสร้าหมองนิก ก็ว่าเห็นตัวจะตายเป็นมั่นคง ก็เลยอุยก็ว่าให้ทำพิธีต่ออายุ ก็เลยพอสืบไปได้บ้าง ขงเบ้งเห็นด้วย ก็ให้จัดทำพิธีต่ออายุ ครั้นทำพิธีอยู่หกคืน สมาก็แลเห็นดาวอุปราชมืดจาง เสร้าหมองอยู่ ก็เห็นได้ที ให้ทหารไปร้องท้าทายถึงค่าย อุยเอียนเห็นดังนั้น ก็เข้าไปข้างใน หวังจะบอกขงเบ้ง ก็สะดุดโคมต่ออายุนั้นดับไป ขงเบ้งเห็นดังนั้นก็ตกใจ แล้วว่าคงจะเห็นไม่พ้นความตายเป็นมั่นคง

ครั้นขงเบ้งก็ได้ให้เอียวหงี ทำหุ่นรูปแทนตัวนั่ง เกรียนอยู่ ให้ทหารทำตัวเป็นปรกติ แล้วก็สั่งเสียก่อนตาย ให้เจียวฮ้วนเป็นมหาอุปราชมแทนตน ให้เกียงอุยว่าราชการฝ่ายทหาร ครั้นสั่งเสร็จแล้วก็ตาย ขณะนั้นพระเจ้าเล่าเสี้ยนเสวยราชธุระได้สิบสองปี ฝ่ายสมารู้ดังนั้นก็ติดตามไป หวังจะตีทหารเสฉวน แลไปเห็นหุ่นขงเบ้ง ก็สำคัญว่าขงเบ้งยังไม่ตาย แลเห็นจะต้องกลขงเบ้งเสียแล้ว ก็รีบให้ยกทหารกลับ

ฝ่ายอุยเอียนรู้ว่าขงเบ้งตายแล้วก็คิดขบถ ก็ไปตั้งอยู่หน้ากำแพงเมืองฮันต๋ง ขงเบ้งขณะก่อนตายนั้น ก็ได้ฝากความลับไว้แก่ม้าตาย ให้ไปอยู่เป็นไส้ศึกด้วยอุยเอียน เมื่ออุย

เอียนยกมาตั้งหน้ากำแพงเมืองแล้ว เอียวหงี้ก็ฉีกหนังสือของเบ้ง เป็นใจความว่าให้ลงอุยเอียนมีใจกำเริบ ให้ร้องขึ้นว่าใครอาจ สามารถฆ่ากูได้ เอียงหงี้ก็ทำให้อุยเอียนทำตาม แลขณะอุยเอียนแหงนหน้าจะร้องขึ้น ม้าดำก็เข้ามาข้างหลัง ใช้กระบี่ฟันถูก ศีรษะอุยเอียน ขาดออกจากกาย เอียงหงี้ เกียงอุยก็มีความยินดี แล้วให้อาศพของเบ้งไปฝังไว้ ณ เขาเตงกุนสัน

ฝ่ายพระเจ้าโจยอยก็ตั้งให้สุมาอี้เป็นมหาอุปราช แลอยู่มาไม่นานก็สิ้นพระชนม์ ขณะนั้นพระเจ้าโจยอยครองราชย์ได้สิบสามปี สุมาอี้ก็ให้โจฮองสืบราชสมบัติต่อมา ฝ่ายเกียงอุยก็มาตีวุยก๊กอยู่เนืองๆ อยู่มาพระเจ้าโจฮองเสวยราชย์ได้สิบสามปี สุมาอี้ก็ป่วยตาย พระเจ้าโจฮองก็ตั้งให้สุมาสู สุมาเจียวผู้บุตรสุมาอี้ คุมอำนาจบ้านเมืองแลทหารทั้งปวง

ตอนที่ 62 สุม้าเจียวดีเมืองเสฉวน

ขณะนั้นลกซุนแลจูกัดกิน ผู้มีสติปัญญาเมือง
กังตั๋งก็ตายแล้ว อยู่มาพระเจ้าซุนกวน เสวยราชธุระได้ยี่สิบสี่ปี ก็
ประชวรหนักถึงแก่ความตาย จูกัดเก็กแลซุนนางทั้งปวงก็ตั้งให้ซุน
เหลียง เสวยราชธุระ
แทน

ฝ่ายสุม้าสุแลสุม้าเจียว ซุนนางผู้ใหญ่ผู้น้อยก็
อยู่ในบังคับบัญชาสิ้น แลทำการกำเริบ พระเจ้าโจฮองก็คิดทำการ
กำจัดเสีย สุม้าสุแจ้งดังนั้นก็โกรธนัก ถอดพระเจ้าโจฮองออกจาก
ราชสมบัติ ก็ให้โจมอ หลานพระเจ้าโจผี ครองราชธุระแทน พระเจ้า
โจมอก็แต่งตั้งให้สุม้าสุเป็นมหาอุปราช

อยู่มาพระเจ้าโจมอเสวยราชธุระได้สองปีเศษ
สุม้าสุก็ถึงแก่ความตาย สุม้าเจียวก็ได้ เป็นมหาอุปราชแทน ฝ่าย
เกียงอุยเห็นราชการเมืองวูยกัก แปรปรวนอยู่ ก็เข้ายกทหารเข้ารบ
อยู่เนืองๆ แต่มีสำเร็จ

ฝ่ายเมืองกังตั๋ง หมดสิ้นยุคพระเจ้าซุนเหลียง
ก็ได้ซุนฮิวปกครองต่อมา เมืองวูยกัก ก็ได้โจฮวนสืบราชสมบัติต่อ
จากโจมอ ฝ่ายพระเจ้าเล่าเสี้ยน ซึ่งอยู่แดนเสฉวนนั้น ก็มีได้
เอาใจใส่ราชการ เสด็จสุราทุกวันมิได้ขาด เชื้อฟุ้งแต่ถ้อยคำสุขไส
ขันธ์ที่ ฝ่ายเกียงอุยก็ได้ด้วยกัก อยู่หลายครั้ง อยู่มาสุขไสก็ได้ยุยง
พระเจ้าเล่าเสี้ยน ให้เรียกเกียงอุยกลับ ด้วยติดสินบนเงียมอุซุนนาง
ในเมืองเสฉวน พระเจ้าเล่าเสี้ยนก็ให้เรียกเกียงอุยกลับ เกียงอุยรู้
ดังนั้นก็น้อยใจ แล้วยกทหารลาออกมาทำไร่นา ฝึกทหารอยู่ที่
ตำบลหลงเส

ฝ่ายสุม้าเจียวเห็นราชการเมืองเสฉวนอิดโรย
แลเห็นจะเสื่อมสลายแล้วก็ให้ เตงงาย จงโฮย ออกตีเสฉวนให้ได้
พระเจ้าเล่าเสี้ยนก็มีได้สนใจออกว่าราชการ แลมิได้ป้องกัน
บ้านเมือง เตงงายก็ได้แยกไปตีทางฮิมเป้ง แลทางนั้นเดินลำบาก
กันดารแสนเข็ญนัก ฝ่ายเสฉวนแลเห็นเส้นทางฮิมเป้งกันดาร มีคิด
ว่าจะมีทหารยกมาได้ จึงป้องกันหละหลวม เตงงายก็ยกทหารมา
แต่น้อยผ่านมาได้ จะเข้าเมืองเสฉวน

ฝ่ายพระเจ้าเล้าเสียนเห็นจวนตัว ก็มิดีอ่าน
ป้องกัน ยอมอ่อนน้อมออกไปคำนับ มอบเมืองเสฉวนให้แก่เตงงาย
ฝ่ายเกียงอุยรู้ดังนั้นก็ตกใจ แล้วแสร์ยอมเข้าไปอยู่ด้วยจงโฮย
แล้วให้คิดขบถ ก็ถูกทหารกลุ้มฆ่าตายทั้ง จงโฮย แลเกียงอุย สุ
มาเจียวจึงได้เสฉวนแต่นั้นมา

ตอนที่ 63 สุมาเอี้ยนสถาปนาราชวงศ์จิ้น

ฝ่ายพระเจ้าโจฮวนก็ได้แต่งตั้ง สุมาเจียวเป็น
จิ้นอ๋อง อยู่มาไม่นานสุมาเจียวก็ตาย สุมาเอี้ยนบุตร ก็ได้เป็นที่
จิ้นอ๋องแทนบิดา อยู่มาสุมาเอี้ยนก็ถอดพระเจ้าโจฮวน ออกเสีย
จากราชสมบัติ ตั้งตนเป็นพระเจ้าจิ้นอ๋อง แต่มันก็สิ้นสุตราวงศ์้วย
แล้วสุมาเอี้ยนก็เตรียมทหารทั้งปวงจะยกไปตีกังตั๋ง

ฝ่ายพระเจ้าซุนฮิว แฉ่งดังนั้นก็ทรงประชวร
หนักถึงแก่ความตาย ขุนนางทั้งปวงก็ตั้ง ให้ซุนโฮสืบราชสมบัติต่อ
มา ฝ่ายพระเจ้าซุนโฮครั้นสืบราชสมบัติเสียแล้ว ก็กำเริบทำ
หยาบฆ่าผิดประเพณีมาแต่ก่อน ฝ่ายพระเจ้าสุมาเอี้ยนเห็นเมืองกัง
ตั๋งจะโรยรา ก็ให้ยกทหารไปตีกังตั๋ง ฝ่ายพระเจ้าซุนโฮเห็นข้าศึก
ยกเข้ามาจวนตัว ก็ออกมายกเมืองกังตั๋ง ให้แก่พระเจ้าสุมาเอี้ยน
แต่นั้นม พระเจ้าสุมาเอี้ยนก็ได้รวมแผ่นดินสามก๊ก กลับมาอยู่เป็น
หนึ่งเดียวอีกครั้งหนึ่ง แล้วสถาปนาราชวงศ์จิ้นสืบต่อมา

.....

(อวสาน)

เกร็ดประวัติตัวละครสำคัญ

1. โจโจ

บุรุษผู้ยอมทรมานตนทั้งโลก แต่ไม่ยอมให้โลกทรมานตน ตำแหน่งสูงสุดคือ มหาอุปราช เป็นผู้กุมอำนาจทั้งปวง อยู่เหนือสองเต้ เดิมทำราชการอยู่ภายในราชสำนัก คนทั้งปวงยำเกรง ถูกแต่งตั้งให้ไปสกัดการโจมตีของขบถโจรโพกผ้าเหลือง สุดท้ายแยกตัวหนีออกมาหลังจาก ลอบฆ่าตั้งโต๊ะ ไม่สำเร็จ รวบรวมเจ้าเมืองต่างๆ เข้าโจมตีตั้งโต๊ะ แต่ไม่สำเร็จ จึงแยกตัวออกมา ต่างหาก สะสมกำลังพลและแสนยานุภาพ ครอบครองหัวเมืองฝ่ายเหนือ จนถูกเชิญมาเป็นมหาอุปราช ได้ใช้ความสามารถ การรู้จักใช้คน และเล่ห์เหลี่ยมกลยุทธ์ ที่เป็นทีเลื่องลือ จนสามารถครอบครองส่วนของแผ่นดินจีนไว้มากที่สุด ที่ได้ชื่อว่า วุยก๊ก

2. เล่าปี่

ผู้อ้างว่าสืบเชื้อสายราชวงศ์ฮั่น เดิมเป็นคนยากจน ทอเสื่อขาย ได้ร่วมสาบานเป็นพี่น้อง กับ กวนอู เตียวหุย ปราบปรามขบถโจรโพกผ้าเหลือง นิสัยโอบอุ้มอารี เป็นที่รักใคร่แก่คนทั่วไป ได้เป็นเจ้าเมืองซีจิว ภายหลังต้องหกระเหเร่รอนไปอาศัยเจ้าเมืองต่างๆอยู่ จนได้ขงเบ้งเป็น ที่ปรึกษา จึงได้ฟื้นตัวและสามารถครอบครองดินแดนเสฉวนได้ในชื่อว่า จ๊กก๊ก

3. ชุนกวน

ผู้บุตรของชุนเกียน และน้องของชุนเซ็ก ครอบครองดินแดนฝ่งกั๋งตั้งอายุน้อยกว่า โจโจ กับ เล่าปี่มาก อาศัยความรุ่งเรืองของการค้าขายติดแม่น้ำ สร้างความแข็งแกร่ง ให้กับก๊กตัวเอง ได้ใช้ชื่อว่า ง่อก๊ก

4. กวนอู

น้องร่วมสาบานของเล่าปี่ หลังจากตายไปได้ถูกยกย่องว่าเป็นเทพเจ้าแห่งความซื่อสัตย์ หน้าแดงหน้าแดง จักษุยาว หนวดเครางาม มีง้าวคู่กาย ภายหลังอยู่ร่วมกับ กวนเป้ง ผู้บุตรบุญธรรม กับจิวย๋ง เป็นเจ้าเมืองเกงจิ๋ว ถูกแผนกลยุทธ์ของลกซุน และลิบองฆ่าตาย

5. เตียวหุย

น้องร่วมสาบานของ เล่าปี่และเตียวหุย นิสัยวู่วามอารมณ์ร้อน ชอบเหล้าสุรา ศรีษะเหมือนเสือ จักษุโตกลม เสียงดัง มีกำลังมาก ติดตามเล่าปี่มาตลอด ตายเพราะถูกลอบฆ่า และนิสัยวู่วามของตนเอง

6. ขงเบ้ง

ผู้ถูกยกย่องว่า หยั่งรู้ดินฟ้า มหาสมุทร จากคำแนะนำของซีซี ทำให้เล่าปี่ต้องมาเชิดด้วยตัวเอง ถึงสามครั้งสามครา มีความรู้เป็นเลิศ รับใช้ราชวงศ์เล่าถึง 2 ชั่วโมงคน ภายหลังเล่าปี่ตาย ได้ฝากฝัง เล่าเสี้ยน ให้ดูแลแต่ไม่อาจสำเร็จได้ เพราะพระเจ้าเล่าเสี้ยนหุนา เชื่อแต่คำยุยง ของขันที สุยโฮ ยกทัพไปปราบปรามชาวมัน และได้สู้รบกับวุยก๊กหลายครั้ง มีคู่ปรับคือ สมาน

7. สมาน

เริ่มจากรับข้าราชการเล็กๆ ในก๊กโจโฉ เริ่มไว้วางใจในสมัยพระเจ้าโจยอย ออกสู้รบ กับขงเบ้งหลายครั้ง อย่างคู่คี่สูสี เป็นคู่ปรับตัวฉกาจของขงเบ้ง มีบุตรชื่อสมาสู สมานเจียว ได้ถอดพระเจ้าโจฮองออกจากราชสมบัติ สะสมอำนาจเหนือตระกูลโจ ภายหลัง สมานเจียว ผู้บุตรสมานเจียว ถอดพระเจ้าโจฮวนออก แต่งตั้งตัวเองเป็นฮ่องเต้ รวบรวมแผ่นดินจีนเป็นหนึ่งเดียว สถาปนาราชวงศ์จิ้น

8. จุล่ง

วีรบุรุษผู้เก่งกาจติดตามเล่าปี และขงเบ้ง เป็น 1 ใน 5 ทหารเสือที่เล่าปีแต่งตั้งขึ้น ประกอบด้วย จุล่ง กวนอู เตียวหุย ม้าเจียว ฮองตง สร้างวีรกรรมสำคัญคือ จุล่งฝ่าทัพรบ อาเต๋า โดยที่ตัวคนเดียวฝ่าช่วยชีวิตท่ามกลางทหารและองครักษ์มากมายของโจโฉที่ยกทัพลงใต้ หวังครอบครองแผ่นดิน ฝ่าออกมาคืนแก่เล่าปีอย่างแสนสาหัส ฆ่าทหารเอกและทหารเลว ของโจโฉอย่างดาษดื่น เป็นบุคคลที่ตายดีที่สุดในสามก๊ก เพราะตายอย่างสงบ

9. ตั้งโต๊ะ

ทรราชที่อ้างตัวมาขบเลี้ยงพระเจ้าเหี้ยนเต้ แต่ไม่อยู่ในจริยธรรม ฆ่าคนอย่างสนุกสนาน แผ่นดินเดือดร้อนไปทุกหย่อมหญ้า มีทหารเอกคู่ใจ คือ ลิโป้ ไม่มีใครกล้าต่อกรด้วย ภายหลังตายเพราะผู้หญิง โดยเป็นแผนของอองอุ้นใช้กลยุทธ์ที่เลื่องลือ โดยมีแม่นางเดี่ยวเสียน หวานล่อมเสน่ห์ให้พ่อลูก ตั้งโต๊ะ กับลิโป้ ผิดใจกัน

10. ลิโป้

บุตรีบุญธรรมของ ตั้งโต๊ะ ถูกขบเลี้ยงมาเป็นองครักษ์ข้างกาย มีฝีมือเป็นหนึ่งในแผ่นดินจีน ยอมฆ่าพ่อบุญธรรมคนเดิมแต่งหงวน เพราะเห็นแก่ลาภยศ มัวเมาลุ่มหลงอิสตรีได้ขึ้นชื่อเป็น ลูกทรพี 3 พ่อถูกกลยุทธ์แม่นางเดี่ยวเสียน ลุ่มหลงจนฆ่าตั้งโต๊ะด้วยมือตนเอง หลบหนี ไปพึ่งไบบุญเล่าปี แล้วทรยศฆ่า ภายหลังถูกโจโฉไล่ตามตี จนมุมที่เมืองแห่ฝื่อ ถูกฆ่า ประหารชีวิต ตัดศีรษะไปเสียบประจาน จบยุคของผู้มีฝีมือเก่งกาจที่สุดในแผ่นดิน

11. จิวยี่

ผู้ได้รับฉายาว่าเป็นผู้ถ่มน้ำลายรดฟ้า ได้อยู่รับใช้ในสมัย ชุนเซ็ก และชุนกวน เป็นเพื่อนสนิทของชุนเซ็ก ได้ถูกชวนมาร่วมบริหารบ้านเมือง ครั้นชุนเซ็กตาย จึงอยู่มาสมัยชุนกวนวางแผนออกรบ ร่วมกับขงเบ้งปราบปรามต่อต้านโจโฉที่ยกทัพมาทำสงครามกับกั๋งเต๋ง ได้ขึ้นชื่อว่าศึกเซ็กเพ็ก สงครามไฟประวัติดิศาสตร์จารึก ที่เผาผลาญทหารโจโฉร่วมล้านคนภายหลังถูกขงเบ้งหักหลัง แย่งชิงเมืองทั้งหลายที่รบได้ไป จึงคิดแค้นใจและถูกพิษธนูกูลัม ขาดใจตาย ก่อนตายได้ตะโกน ว่า ฟาให้ยี่มาเกิด ไฉนจึงให้เหลียงมาเกิดด้วย